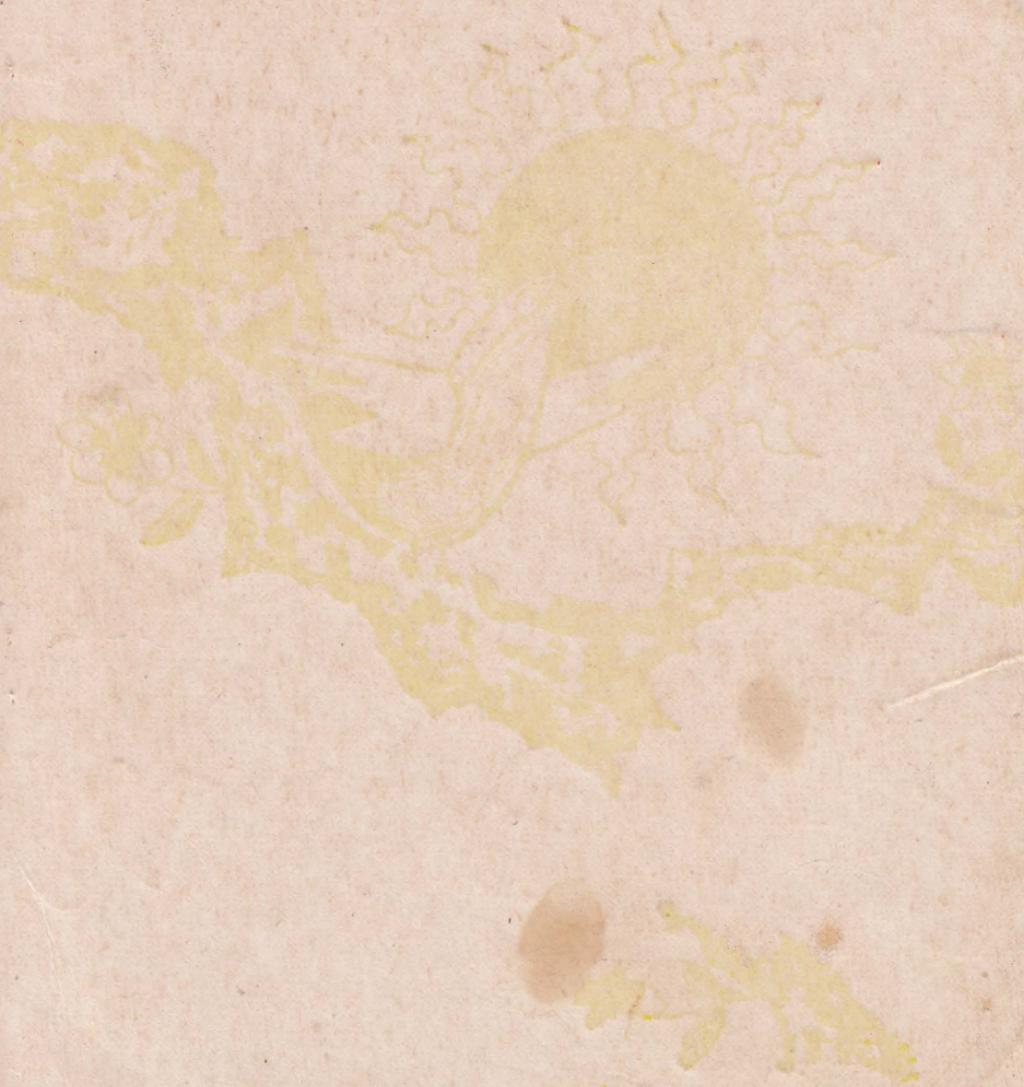




குந்தகமத: நாடு



சர்வ தேசியம்



✓ அவன் ஒரு நீக்ரோ.

தன் சொந்த நாட்டிலே, — மன், பெண், பொன் அனைத்தையும் சுரண்டிப் போக வந்த வெள்ளையருக்கான திரைப்படம் ஒன்றினைப் பார்க்கப் போயிருந்தான்.

என்ன ஆக்சரியம். படத்தின் கதாநாயகி அவன் காதலியைப் பேரவே யிருந்தாள்.

குறைந்த ஆடையுடன் நீச்சல்பி த்தாள். அதுவுமின்றி படுக்கையில் கதாநாயகனுடன் கட்டிப்புரண்டாள்.

அவன் தன்னை மறந்தான். அவன் கதாநாயகனுக்கக் கற்பித்துக் கொண்டான்.

உடலெங்கும் புல்லிரித்தது. அவளைத் தொட்டான். உற்யாடிடிறன். அவள் அங்கங்களைல்லாம் அவன் கைகள் ஊறலெடுத்துப் படர்ந்தன. அந்தச் சில மணித்துவி நேரங்கள். இன்பக் கொள்ளை. ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண்ணுடன் உடலுறவு கொண்டதிருப்தி.

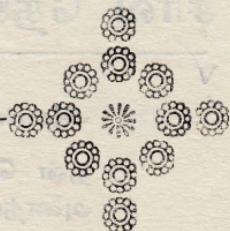
படம் முடிந்து வாசலுக்கு வந்தான்.

‘வெள்ளைக்காரப் பெண்ணைக் காதலித்த குற்றத்திற்காக, கறுப்பர் சுட்டுக் கொலை?’

— மாலைத் தினசரி விற்கும் பையன் கூவிக்கொண்டு போனான்.

— அவன் மறைந்து, மறைந்து அஞ்சி, விட்டை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தான். ●

வல்லரசுகள்



பாரதப் பேரருக்கு நான் குறித்தாகி விட்டது.

கண்ணனின் பொய்யறக்க நாடகம் —

‘கண்ணனின் படை - துரியோதனுதிகட்கும்; கண்ணன் யாண்டவருக்கும்’ என ஒப்பந்தம் எழுதிற்று.

ருக்மணி ஓடி வந்தான்.

‘என்ன இப்படி செய்துவிட்டார்கள்? உங்கள் தர்மம் தோற்கப்போகிறதே?’

மாயவன் சிரித்தான்.

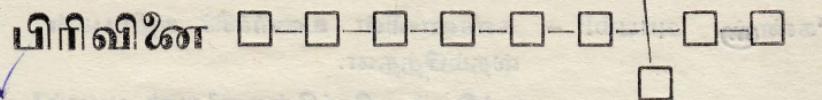
‘நான் எங்கே நிற்கிறேன் என்று பார்த்தாயா? நானில்லா என் படை யாண்டவருக்குத் தூசிக்குச் சமரனம். அதுமட்டு மல்ல; என் பர்வையில் வெற்றிமட்டும் கருத்தல்ல; அதன் பின் உள்ள நீண்ட காலப் பயனும் கூடு’

‘என்ன சொல்கிறீர்கள்? — வியப்பில் வினு புதைந்தது.

‘பாண்டவர் பக்கம் நிற்பதுதான் நல்லது. பேரில் நிச் சயம் கெளரவர் தோற்பர். அப்படி வென்றாலும் என்னை மதியார்கள். பார்த்தாயல்லவா? என் உதவி தேடி வந்த

போதே இறுமாப்புடன் தலைமாட்டில் அமர்ந்தவன் துரியோ தனன். வென்றுவிட்டால் இடைய என ஒதுக்கிவிடுவான். பரண்டவர்களே வென்றாலும், தோற்றுவும் என் சொல் கேட்பவர்கள்... வெற்றியின் பின் ஆட்சி அவர்கள் கையில்... ஆனால் ஆளப்போவது உண்மையில் நான்தான்... நான் மன் னர்களை, உருவாக்குவேன்... ஆனால் உரிமைமை என் கையி னின்றும் விடமாட்டேன்’

ருக்மணியின் விழிகள் வியப்பால் விரிந்தன. அவன், ஆற்றல், ராஜதந்திரம் அனைத்தும் தன் முன்னால் பேதைமை யுடன் கூடிய குழந்தையாக உருவெடுத்து நிற்கும் காட்சி, பெண்மைக்கே உரித்தான் பெருமிதத்துடன் மனதில் ஏழுந்த போது, தன் நூள் அவன் புதைந்துவிடும் வேட்கையுடன், புல்லி இறுக அனைத்தாள். அந்தக் கணத்தில் கண்ணன் மனித நிலைக்கு விரும்பிக் கீழிறங்கினான். ●



3

பிரிவினை

புளியில் ஆசிரியர் ஒருவர் படிப்பித்துக்கொண்டிருந்தார்.

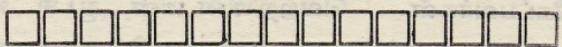
‘உலகை 360 பாகை நெடுங்கோடுகளாலும், 90 பாகை அகலக்கோடுகளாலும் பிரித்திருக்கிறார்கள். இவை யாவும் கற்பணிக் கோடுகளே. இந்தக் கற்பணிக் கோடுகளால் உலகைப் பிரித்து.....’

மாணவன் இடை மறித்துக் கேட்டான்.

‘மனிதர்களைத்தான் பிரித்தார்களென்றாலும்..... பூமியை மூா பிரிக்க வேண்டும்? மனிதனின் பிரிவினைக் குணம் ஒன்றைக்கூட விட்டு வைக்கவில்லை.....’ ●

நூலில் வைத்துவிட நூலிலே நூலிலே கவனி
க்கப்படுமிகிம்பட்ட யோ ஸ ச ரா இ நூலிலே நூலிலே
நூலில் நூல் நூலிலே நூலிலே நூலிலே நூலிலே

ரேஷன்



ஹங்க தூளிகா மஞ்சத்தின் பஞ்சணையில் சாய்ந்தவாறு
ருக்மணியின் துகிலைனக் கையால் பற்றி இழுத்து, பெண்மை
வெட்கத்தால் கனிந்து குழைந்து திரஞ்சும் விந்தையை வியந்த
வாறு சிரித்துக்கொண்டிருந்தான் மரயக் கண்ணன்.

புல்லாங்குழலாக, ருக்மணியா?

பிரமதேவனே நீ அற்புத ரசிகனு?
கலைஞரு?

இந்தக் கலையழகெல்லாம் உன் கை
பட்டுப்பட்டு எழுந்தது -

வேதணையா? ஆராதணையா?

‘போதும் விடுங்கள்!’ - செல்லச் சினாங்கல்.

போதை தலைக்கேறும் மதுச் சொற்கள்.

‘கண்ணு அபயம்!’ - கண்ணனின் உணர்ச்சிச் சுறிப்புகள்
ஸ்தம்பித்தன.

எங்கிருந்து கேட்கின்றது? யார் அபயம்?
அஸ்தினுபுரம். திரௌபதி.

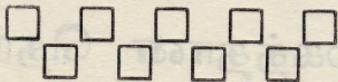
துவாரகையின் துளிமணிகள் அஸ்தினு
புரிக்குப் போகட்டும்.

கண்ணனின் கருணை - துவாரகையின்
செல்வம் - அகில உலகப் புகழ்பெற்றன.

ஆனால் -

துவாரகை மக்கள் துளிப் பஞ்சத்தால்
‘ரேஷன்’ காட்டுக்கும் ‘கறுப்புச் சந்தைக்குமாக அலைந்து
கொண்டிருந்தார்கள் சில நாளில்.

வெள்ளைப் பறவை



இரு நாடுகளும் பக்கமையை வளர்த்துக்கொண்டன.

நடநிலை நாடுகள் இரு நாட்டுப் பிரதிநிதிகளையும் தத்தம் நாடுகளுக்கு அழைத்துச் சமாதானம் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு வழிகோலின. விளைவு?

பிரச்சனைகள் தீவிரமடைந்தன; பகைமை முற்றியது.

திடீரென ஒரு நாடு — தனது பகைமை நாட்டு அதிபரை தம் நாட்டிற்கு நட்புறவு விழுயம் ஒன்றை மேற்கொள்ளுமாறு அழைப்பு விடுத்தது.

உலகே வியப்பிலாழ்ந்தது. இரு துருவங்களின் சந்திப் பின் முடிவை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கலாயிற்று.

அதிபர் பகை நாட்டின் விமானத்தளத்தில் வந்திறங் கினார். நாடே திரண்டிருந்தது. அவர் மனம் பெருமிதத் தால் விம்மியது.

மகத்தான் இராணுவ மரியாதை வழங்கப்பட்டது.

‘டாங்கிகள் நகர்ந்தன..... ஏவுகணைகள் ஊர்வலம் வந்தன..... அனுகுண்டு..... ஜலவாயுக் குண்டு..... கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் குண்டுகள்..... பவனிவந்தன. குதிரைப்படை..... காலாட்படை..... எண்ணிக்கை ஏராளம்.

மகிழ்வால் மலர்ந்திருந்த அதிபரின் முகம் சிவந்து சருங் கலாயின. நெஞ்சு படபடக்கலாயிற்று.

வெளிநாட்டு விழுயத்தை முடித்துக்கொண்டு நாடு திரும் பிய அதிபர் சில நாட்களில் எல்லாம் சமாதானம் பறவையைப் பறக்க விட்டார்.

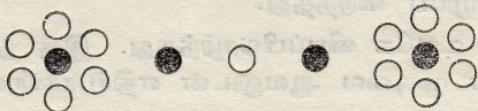
அரசியல் அவதானிகள் காரணத்தைத் தேடிக் கொண்டிருந்தனர். ●

மகத்தான தொழில் ★★★★★★★★

‘ஓரு ஜனநாயக நாட்டின் பிரதான தொழில் என்ன?’
— என ஆசிரியர் வினவினார்.

‘முதலாளிகள் நடாத்தும் பொதுசனத் தேர்தல்’ எனப் பலரேனம் பதில் வந்தது. ●

கையுறை



குசேலர் தன் மனைவியைக் கூப்பிட்டார்.

“குசி..... நான் கிருஷ்ணனைச் சந்திக்கப் போகவேண் டுமே..... எதனைத் தந்துவிடப் போகிறோய்?.....”

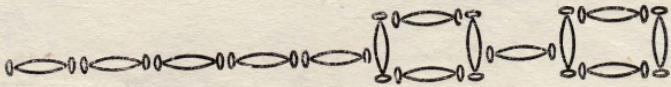
‘சவாமி! உங்கட்குத் தெரியாமல் என்னிடம் ஏது இருப்பு?..... அதேத் வீட்டில் கடனுகப் பெற்ற ஒரு படி அவல்தான் என்னிடம் இருக்கிறது?.....’

‘அவலா..... அவனுக்கு நிறையப் பிடிக்குமே..... அதுவே போதும்?.....’

‘சவாமி..... பிள்ளைகள் பசியால் கத்துகின்றனவே?..... கிருஷ்ணன் தங்கள் நண்பன்தானே?..... அவருக்கு நிங்கள் கையுறை கொண்டுபோக வேண்டுமா?’

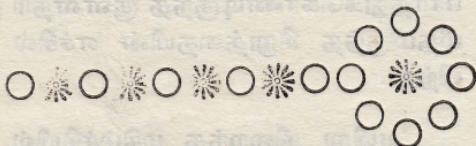
‘அடி பேதாய்... கண்ணன் என் நண்பன் மட்டுமல்ல... ஒரு பெரிய அதிகாரி என்பதனை மறந்தா போய்விட்டாய்...’ ●

நீதி



உலகின் ஜனத்தொகை நாளுக்கு நாள் பெருகவே, மக்கள் காடுகளை அழித்து, குடிபெயரத் தொடங்க, மிருகங்கள், இருக்க இடமில்லாமல் தவிக்கலாயின, அலையலாயின. நகரத்தில் மிருகங்கள் அலைவது ஆபத்தானது, அவற்றை நடமாடவிடக் கூடாது என்று மனிதன் அவைகளை அழிக்கத் தொடங்கினான். ●

மன்னர்கள்



நாட்டு மக்களைத் தியாகம் செய்து, நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உதவுமாறு கேட்டுக்கொண்ட ஆட்சியினரின் மந்திரி சபை அங்கத்தவரின் — மந்திரிகளின் — என்னிக்கை மட்டும் அதிகரித்துச் சென்றது.

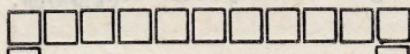
‘மந்திரிசபையை இப்படி விருத்தி செய்து என்ன பயன்? செலவைக் குறைக்க மந்திரிமாரின் என்னிக்கையைக் குறைத்தல் நல்லதல்லவா?’’ என்று பொதுமக்கள் கேட்டார்கள்.

‘முன்பு ஒரு மன்னன் இருந்தான். சில மந்திரிகள் போதும். இப்போது நீங்கள் எல்லோருமே மன்னர்களாச்சே! உங்கள் அலைவருக்கும் இந்தச் சில மந்திரிகள் எப்படிப் போதும். என்னிக்கை குறைந்தால், உங்கள் கெளரவும் என்னுவது’’ என்று பதில் வந்தது.

பொதுமக்களும் திருப்தியுடன் அவர்களை வாழ்த்தியபடி திரும்பினர். ●

அரசியல்





வழிகாட்டி

இறைவன் உலகைப் படைத்தான்.

உயிர்கள்-

ஊர்ந்தன..... உலவின..... பறந்தன... பரய்ந்தன...

மனிதர்கள்-

எத்தனை... எத்தனை... வகையினர்... வண்ணத்தினர்.

குருடன்... முடவன்... செவிடன்... ஊமை... ஏழை...
பணக்கரன்... அழகன்... குருபி... நோயாளி... ஈக்கேகி...

இதனால்-

பூவுலகில் ஒரே பூசல்..... போட்டி..... பொறுமை.....
இரத்தக்களாரி.....

இறைவன் உதட்டில் குமின் சிரிப்பு.

இறைவிக்கு எரிச்சல். விழியில் சிவப்புப் பூத்தது.

‘இறைவா..... இதுவென்ன விளையாட்டு? இதில் மகிழ்ச்சி வேறு.....?’

‘எனிந்தப் பிரிவினைகள்..... ஏற்றத்தாழ்வுகள்..... முரண் பாகேள்.....?’

‘தேவி..... உன் கருணை விழிகளுக்கு என் தத்துவங்கள் புலப்படா. இவ்வேற்றுமைகள் உயிர்களின் தகுதிகள்..... உலகமென்னும் உலைக்களத்தின் அக்கினித் துண்டங்கள்..... அவற்றின் வடிவங்கள் என் தத்துவங்களோ?’— இறைவன் புரியாத தத்துவத்தில் புதிர்ச் சிக்கல் விடுத்தான்.

தேவிக்கு ஆத்திரம்.

பூவுலகத்தில் இருந்து மீண்டும் பேரிரைச்சல் எழுந்தது.
எட்டிப் பார்த்தார்கள்.

பூவுலகில் —

கடவுளரைப் பலராக்கி, மனிதர் மோதவிட்டு வேடிக்கை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இறைவன் மௌனியானான். ●

12

தற்கொலைப்படை ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥

கடற் பறவைகள் தாழைப்பறந்து மீன் வேட்டையாடின.

பச்சை இரத்த வாடை வீச, புழுவுடன் தூண்டில் நீரிடையே துடித்தன.

‘வேண்டாம்... வேண்டாம்... எங்களை வாழவிடுகள்’

— மீன்கள் அஸ்ரின.

‘உங்களை வாழவிட்டால்... எங்கள் வாழ்வு...?’ கடற் பறவைகள் ஏக்காளமிட்டுச் சிரித்தன.

மீன்கள் ஒன்று திரண்டன. ‘இவர்களுக்கு இரையாகி அழிந்து போவதைவிட எதிர்த்து நின்று இவர்களில் சிலரையாவது கொன்றழித்துவிட்டுச் சாவது மேல்...’

புரட்சிக்குரல் எழுந்தது எப்படி...? நீரின் மேல் துள்ளி விழுந்த வெள்ளி மீனான்று கடற்பறவைக்கு ஆசை காட்டிய வாறு தூண்டிலை நெருங்கியது. ‘விர்’ ரென்று கடற்பறவையும் நீரைக் கிழித்துக்கொண்டு நெருங்கியது.

‘கடக்’ — தூண்டில் கண்டியிழுக்கப்பட்டது.

தூண்டில் முள்ளில், மீனுடன் கடற்பறவையும் துடித்தது. ●

முதலை



வைகை பெருக்கெடுத்தது.

தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒன்று திரண்டது.

இயற்கைக்கும், மனிதனுக்கும் மாபெரும் போராட்டம்.

'அழிக்க வந்த வெள்ளத்தையே, ஆக்கத்திற்குப் பயன் படுத்துவோம்!'

உழைப்பு...உழைப்பு...உழைப்பின் வெற்றி உயர எழுந்தது.

நிஷ்டையில் ஆழ் ந் தி ருந்த பரமனின் செவிகளில் உழைப்பின் கீதம் விழுந்து, என்றுமில்லாக் குறுகுறுப்பை ஊட்டிந்து.

மண்வெட்டியுடன் மண்ணில் இறங்கினான்.

உழைப்பு..... உணவு..... ஓய்வு.....

ஆ! என்ன சுகம்... தபசினைவிட மோனமான நிம்மதி...

உழைப்பின் பின் கிட்டிய உணவு தேவாமிரத்தை மிஞ்சியது. அதன் பின் ஏற்பட்ட ஓய்வோ.....

நிறைவரன் உழைப்பில் எழும் முழுமையான அமைதி தான் ஓய்வா?.....

அவன் ஆனந்தம் அளவு கடந்தது.

புதுத் தத்துவம் கிட்டிய ம கீழ் சி யி ஸ் ஆடினுன்... பாடினுன்..... கைலீணை மறந்து விளையரடினுன்.

தொழிலாளியின் ஆனந்தம் பாண்டியன் கண்ணை மறைத்தது.

கைப்பிரம்பு கழன்றது.

உலகின் தொழிலியக்கம் ஒரு கணம் தம்பித்தது. ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் தமக்கு விழுந்த அடியாக, குரல் கொடுத்தனர்.

பாண்டியன் கைப்பிரம்பு நழுனியது. தொழிலாளர் ஒற்றுயை பின் பலத்திற்கு பாண்டியன் தலைகுளிந்தான். ●

14

போட்டி



‘அதோ!... சந்திரேதயம்’ – என்றது பூமி.

‘பூமியோதயம், அற்புதமே’ – என வியந்தது மதி.

புனிக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை.

‘என்னால் அழகும், ஒளியும், மதிப்பும் பெறும் நீ எனக் குச் சமமாக கேலி பேசி ஏனான்மா செய்கிறோய்?...’ – சீற்றும் சொற்களாயின.

‘ஆஹஹ்ஹஹா! என்னால் அல்லவா நீ பெருமையடைகிறோய்? அதை விட்டு விட்டு இறுமாப்பு வேறு?... – மதி எதிர்த்தாக் கலில் கொதித்தெழுந்தது.

இரண்டும் ஒன்றையொன்று நெருங்கி வழி மறித்து நின்றன. மோதிக் கொண்டன.

கிரகணங்கள் மாறி மறநித் தோன்றலாயின.

‘கறுப்புச் சூரியன்’ சிரித்துக் கொண்டேயிருந்தான். ●

பொறுக்கி *

அவன் வீட்டு வாசற்படியில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

தெருவோரமாகக் கிடந்த மணிக்கற்களை எடுத்து, விட தெறிந்துகொண்டிருந்தான்.

அவன் கரங்கள்..... வேலை..... உழைப்பு..... எனத் துடித்தன.

வயிறும் பசியால் அழுதது.

‘இதிலிருந்து கொண்டு வீணுக ஏன் கற்களை எறிகின்றாய்? ஆற்றங் கரைகளில் போய் சிறு மணிக்கற்களைப் பொறுக்கி வாய்ப்பனம் தருகிறேன்’ – என்றது ஒரு குரல்.

‘ஏன்?’

‘கேள்வி கேட்காதே! சொன்னதைச் செய்து கூலியைப் பெற்றுச் செல்லும்!

– பதில் கடுமையாக வந்தது.

2

அவன் சோற்றிற்காகக் காத்திருந்தான்.

மணிவி அரிசியைக் களைந்து கொண்டிருந்தான்.

‘ஏய்..... இன்னுமா சோறு காச்சவில்லை..... பசியால் பிரரணன் போகுது!’.

3

அவன் ஆவலோடு சோற்றை வரயிலிட்டான்.

‘நறுக்’ – வரயில் கல் கடிபட்டது.

அடுத்தவாய் –

‘நறுக்!

அவன் வாயில் கடிபட்ட கல்லை எடுத்துப் பார்த்தான்.
ஆச்சரியத்தால் அதிர்ந்து கூவினான்—

‘கண்டுகொண்டேன். இவை நான் பொறுக்கிய
கற்கள்லவா?’

16

பயன் பீ-தீ-தீ-தீ-தீ-தீ-தீ-தீ-தீ-தீ

அது ஒரு பொங்கு முகம்.

நதியும், கடலும் சங்கமிக்கும், புகார் படுக்கை.

நதியின் நீரினால் அதன் பின்னனி நிலங்கள் பக்கைப்
பயிர்க் கதிர்களால் ஏழிற்கோலம் தீட்டின.

கடல் துன்பச் சூழலில் சிந்தை நொந்தது.

‘நதியால் மக்களுக்கு வாழ்வன்டென்றால்...பரந்த நீர்ப்
பரப்பையுடைய என்னால் யாருக்கும் பயனி ஸ்லீயா...இது
வென்ன சோதனை’

மனிதன் இருங்கினான்.

பாத்தி கட்டி, வரம்புயர்த்தி, கடல் நீரைப் பாய்க்கினான்.

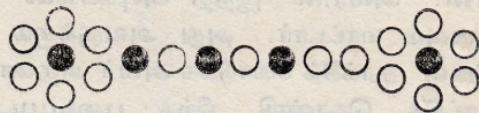
குரியன் அக்கினி விதைகளைச் சிந்தி விதைத்தான்.

வெண்மைப் பூக்கள்..... உப்புப் பளிங்குகள்

முத்தம் சிந்தின.

உணவுக்கு உயிராயின..

அடிக்கல்



தொழிலாளர்கள் காலையிலிருந்து, அந்த உச்சிப் பொழுதுவரை காத்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் வெட்டிய அந்திவரரத்தின் ஈர மன் கூட உலர்ந்து, சொரிந்து விழுந்து கொண்டிருந்தது.

சீமெந்துக் கலவை ஈர்முற்றி, உலர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அவர்கள் தங்கள் சாந்தகப்பை, மட்டத்தடி, நீர்மட்டம், மண்வெட்டி என்பனவற்றுடன் நின்ட சேந்தாமாகக் காத்திருந்தனர்.

வேலை தொடங்கவில்லை.

தந்தையுடன், வேலைக்குத் துணையரக வந்திருந்த சிறுவன் கேட்டான்:

‘அப்பா, ஏன் இன்னும் வேலையை நீங்கள் தொடங்கவில்லை’

‘மகனே, அடிக்கல் நாட்டுபொவர் இன்னும் வரவில்லை’

‘அடிக்கல் மிகப் பெரிதா அப்பா? உங்களால் அதை நாட்ட முடியாதா?’

‘அப்படியல்ல மகனே. அடிக்கல் பெரிதல்ல; அதனை நாட்டுபொவர் பெரிய மனுஷன்’

‘உங்களைஷ்ட அவர் பெரிய உழைப்பாளியா? இந்தக் கட்டிடம் கட்டும்வரை உழைப்பாரா? அப்படியான உழைப்பாளி ஏன் இன்னும் வந்து சேரவில்லை’

‘இல்லையா மகனே. அவர் உழைப்பாளியல்ல. பதவிக் காரன். அவரால் இந்த அடிக்கல்லை தூக்கவும் முடியாது. தூக்கவும் மாட்டார். அது அவருக்குக் கொரவக் குறைவு. நாங்கள் தூக்கீக் கொடுக்க அவர் அதனை ஆசீர்வதிப்பதுபோல் தொட்டுக் கொண்டு நிற்க புகைப்படங்கள் பிடிப்பார்கள். வெயிலிலும் மழையிலும் நாங்கள்தான் உழைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்,

‘அப்படியானால் அவருக்கு எதற்காக இதில் பங்குகொடுக்க வேண்டும். அடிக்கல்லில் அவர் பெய்ரைப் பொறிக்க வேண்டும்?’

‘பாவம்... வருங்கால சமுதாயம் அவர்மீது குற்றம் சாட்டுமல், அவரும் உழைப்பில் பங்கு கொண்டார் என நாம் வழங்கும் ‘பிச்சைக்காரத்தனமான சான்றிதழ்’ அதுமட்டுமல்ல, மகனே! இந்தக் கட்டிடம் கட்டி முடிந்ததும் திறப்புவிழாவுக் கென இன்னெனுரு பதவிக்காரன் பட்டு நாடா ஒன்றை வெட்டு வான். அவன் செய்த மாபெரும் உழைப்புக்காக அவன் பெயரும் பெற்றிக்கப்படும்’

‘இதெல்லாம் ஏன் இப்படி?’

‘நம் தலைவிதீ என்றுதான் இவ்வளவு நாளிருந்தோம்’ இப்போது நாம் விழித்துக் கொண்டோம்’ அவன் முடிக்க வில்லை.

மாபெரும், நீண்ட கப்பல் போன்ற கார் ஒன்று, ஒருவனை மட்டும் ஈந்தவாறு, அலுங்காமல் குலுங்காமல் சுப்தம் எதுவு மின்றி வந்து நின்றது. ●

காக்கைகள்

அவர் விசித்திர மனநோய் ஒன்றினால் பீடிக்கப்பட்டவர். ஆனால் வெளியே இருக்கிறார். பணக்காரர். அவர் மனநோய் ஒரு மனோபாவம் எனக் கொண்டு பிறரால் பாராட்டப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

வேறென்றுமில்லை.

எப்பொழுதும் தன்னைச் சுற்றி நாலுபேர் நிற்கவேண்டும்.

கொடை என்ற பேரில் பணத்தை வாரியிறைத்தார். நான்கு பேரென்ன? நாலாயிரம் பேர் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர் பூரித்தே போனார்?

வள்ளல் என்ற பெயர் பெரிதாகப் படர்ந்தது.

செல்வம் கரையக் கரைய, கூட்டமும் குறையலாயிற்று.

பைத்தியக்காரன்... விசரன் என்ற பெயர் அவருக்குச் சூட்டப்பட்டது.

இந்த அவரானங்களைவிட, தன்னைச் சூழ்ந்திருந்தவர்கள் இல்லையே என்ற கவலை அவரை வாட்டியது. திடீரென ஒரு சிந்தனை பிறந்தது.

கோற்றை வாரியிறைத்தார்.

“கா... கா... கா...” — காகக் கூட்டம் அவரைச் சூழ்ந்தது.

அவருக்கு மீண்டும் மகிழ்ச்சி.

காகக் கூட்டங்கள் பறந்து சென்றன.

இப்போது அவர் தலை, தோள்... முதுகு, முகம் எங்கும் காகங்களின் எச்சங்கள்.

முதன்முதலாக சிந்திக்கத் தொடங்கினார். ●

ராஜதர்மம்

நாட்டில் ஊழல்கள் மலிந்தன்.

ஆட்சியளர்கள் மக்களைக் கொள்ளியடித்தனர். வதைத் தனர். உயிர்ப்பலி தொண்டனர்.

மக்களின் அபயக்குரல் உலகளாவி எழந்தது.

அயல்நாடுகள் மக்களுக்காக அனுதாயம் தூண்டின.

“മക്കണിക് കൊല്ലാതേ!”

“இது உள்நாட்டு விவகாரம். இதில் பிற நாடுகள் தலையிவேது உலக அரசியலுக்கு முரண்”.

அந்த நாகேள் வாயை முடிக்கொண்டன.

உயிர் போகும் வேண்டில் போராடாது மடிவதை விட,
போராடி மடிவதே மேல் என மக்கள் எண்ணினர்.

ஆயுதங்களைக் கையில் எடுத்தனர்.

அச்சமடைந்த ஆட்சியினர் வெளிநாடுக்கு அவசரத் தந்தி அனுப்பினர்.

‘புரட்சி வெடித்து விட்டது. ஆயுதங்களை அனுப்பி எங்கள் ஆட்சியைக் காப்பாற்றுங்கள்.’

காலமாற்றம் சொல்லுதல் சொல்லுதல் சொல்லுதல்

“காலங்கள் தோறும் சொற்களின் கருத்துக்கள் மாறிக்கொண்டே வருகின்றன. உதாரணமாக நாற்றம் என்ற சொல் பண்டைய நாட்களில் நறுமணம் என்ற பொருளில் வழங்கி வந்தது. ஆனால் இன்று அது “கெட்ட வாசனை” யைக் குறிக்கிறது... இதற்கு இன்னொரு உதாரணம் சொல்” — என்றார் ஆசிரியர்.

‘அரசியல்! — என்றான் மாணவன்.

‘எப்படி?’

‘இன்று அரசியல் என்றால் ஊழல், ஸஞ்சம், மோசடி, நாணயமின்மை, பக்கச்சார்பு என்று தானே பொருள் நிலை வுக்கு வருகிறது...’

ஆசிரியர் மாணவனைக் குருவாகப் பாவனை செய்து வணக்கினார். ◉

விக்கிரகங்கள் ○ ६ □ ५ ○ ७ □ ५ ○ ८ □ ५ ○

‘விக்கிரக வழிபாடு மனிதனை மந்தையாக்குகிறது’ என்ற குரல் எழுந்தது.

விக்கிரக உடைப்பு புரட்சியாக உருவெடுத்தது.

மக்களிடையே கருத்துப் புரட்சி. இரத்தக் களாரி.

இரத்த வெள்ளத்தில் - புரட்சி வென்றுயின்,

புரட்சித் தலைவர்களோ

விக்கிரகங்களாக

வீற்றிருக்கக் கண்டனர்!

கோபுரக்கூடு □♦□♦□♦□♦□♦□♦

சிட்டுக் குருவி ஓன்று தன் கூட்டை அழகு படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

அதனைக் கண்டு மனிதன் சிரித்தான்.

“குருவி கூடு கட்ட வேண்டுமேயோழிய, பெரிய கோபுரம் கட்ட முயலக் கூடாது.”

“ஏன்?”

“உன்னால் அது முடியாது...”

“பார்க்கிறோ?... முற்சியால் முடியாதது, மதியால் இயலாதது எதுவுமேயுல்லை... பந்தயம் கட்டுகிறோ?” என்றது குருவி.

மனிதன் சவாலை ஏற்றுன்.

அவன் மீண்டும் அவ்விடம் வந்தபோது —

“சிட்டுக் குருவியின் கூடு கோபுர நு வீ யில் அழகாக ஆடிக்கொண்டிருந்தது. ◎

விடு ஽ ஽ ஽ ஽ ஽ ஽ ஽ ஽

‘உப்பு நீரில் பயிர்கள் விளையா! என்று புத்தகப் பூச்சியான ஆசிரியர் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்.

உலகியல் படித்த மாணவன் எழுந்து நின்று உரத்துக் கேட்டான்:

‘உப்பு நீரில் பயிர் விளையாதென்றால், விவராயியின் வியர்வையில் உப்பு இல்லையா?’

ஆசிரியர் யோசனையில் ஆழந்தார்.

‘இந்திக்க வேண்டிய கேள்வி?’- வழுக்கையை கை தடவி விட்டுக்கொண்டது. ◎

வியர்வைச் சித்திரங்கள்

ஓ ஓ

வீழிலாந்த வூர மண்டபம்.

உலகக் கட்டிடக் கலைஞர்களின் கனவுகளுக்கோர் உருவம். நாகரிக முதிர்ச்சியின் சின்னம். உழைப்பின் உயிரோவியம்.

சிற்பிகளின் உளிகள் தூண்களை கலையாக்கியிருந்தன.

ஒவியர்களின் தூரிகைகள் கவர்களை இயற்கையால் திரை பிட்டிருந்தன. எனினும் சில பகுதிகள் இன்னும் பூர்த்தி யரகவில்லை.

சொந்தக்காரர் பெருமித்ததுடன் எல்லாவற்றையும் பராவ யிட்ட வாறு சென்றுகொண்டிருந்தார், அவர் அழகு மகள் — சின்னஞ் சிறுமியும் துள்ளிக் குதித்தவாறு அவருடன் வந்துகொண்டிருந்தாள்.

திமிரென அவள் வேகம் தடைப்பட்டது.

“அப்பா... அப்பர்... அந்தச் சித்திரங்கள்தான் எல்லாவற்றையும் விட அழகாக இருக்கின்றன இல்லையாப்பா...!” என்றார்.

பூர்த்தி செய்யப்பாத பகுதியில் நடந்துகொண்டிருந்த அவர் வியப்புடன் திரும்பிப் பார்த்தார்.

அங்கே —

கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் ஓய்வு வேளையில் கவரில் சாய்ந்து சாய்ந்து... வியர்வைக் கறை ஏறி...ஏறி... படர்ந்து விரிந்து...

இன்னதென்று விளக்க முடியாத ஒனியம் போல் மின்னியது. ◎

தானவிழிகள்

உக சுகாதார நிறுவனம் விழிப்புலன்ற்னேர் குறை யைப் போக்குமாறு உக நாடுக ரூக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டது.

கருணை உள்ளம் கொண்ட அந்த நாடு ஏராளமான விழி கலை அனுப்பி வைத்தது.

ഉലക്കെങ്കുമ் പെരുമ് പാരാട്ട്.

“உங்கள் நாட்டு மக்கள் பரந்த உள்ளம் கொண்டவர்கள். தாங்கள் இறந்த பின் தம் கண்களைத் தானம் செய்யும் பண்பு கொண்டவர்கள்”

“என்ன? தானமா? நல்ல கதை. நாங்கள் எவ்வளவு கண்டப்பட்டு அவர்களைக் கொலை செய்து கண்ண களைப் பிடித்தி அனுப்ப பாராட்டு அவர்களுக்கா?”

— ஆட்சியாளர் பொருமனர்.

கட்டமங்கடி

ரயில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது,
இரு நண்பர்கள் அப்போதுதான் நடந்துகொண்டிருந்த
சட்டமறுப்பு இயக்கம் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

திட்டங்களை விடுவதற்கு சொன்னால்; ‘மக்கான் நானும் இப்போ சட்டமறுப்பில் தான் இருக்கிறேன்’.

‘என்ன சொல்லுகிறுய்?.....’

‘ரெயிலுக்கு டிக்கட் எடுக்கேல்ல மச்சான்!....’

பொருள் - ஆதாரம் சூலை போன்ற கேட்டான்

திருமணம் ஆகுமுன் காதலி, கலங்கிய கண்களுடன் கேட்டான்.

“ம... ம... உங்களுக்கு என்னையிட பணம்தானே பெரிசாம் போச்சு... இல்லாட்டி விட்டாற்றை பேச்சைக் கேட்டு இப்படித் தயங்குவியலா ?”

அவன் உற்றார், பெற்றேரைப் பகைத்து, அவன் கரம் பற்றிய சில நாளில் அவன் மீண்டும் கேட்டான் —

“இஞ்சருங்கோ... நீங்களும் இருக்கிறியலே ஆம் பினையெண்டு! உங்கட நன்பர் எப்படியெல்லாம் சம்பாதிக்கிறார்... நீங்கள் என்டால் விட்டுக்குள்ள அடைஞ்ச போய்க் கிடக்கிறியன்...”

அவன் கேட்டான் —

“அப்படியெண்டா..... உமக்கு என்னையிட பணம்தான் பெரிசாம்போச்சு...”

அவன் பதில் தயங்காமல் வந்தது.

“பணமில்லாமல்... எப்படி வாழுறது... பணமிருந்தாததான் நீங்களும்... நானும்... அதுக்குப் பிறகு தான் மற்ற தெல்லாம்... விசர்க்கதைகளை விட்டுப்போட்டு ஏதும் சம்பாதிக்கப்பாருங்க...”

முதலைகள்

ஒட்டுப்படியிடம் ஒரு கட்சி சென்று தேர்தல் நன்கொடை கேட்டது.

ஒரு முதலாளியிடம் ஒரு கட்சி சென்று தேர்தல் நன்கொடை கேட்டது.

முதலாளி சிரித்த முகத்துடன் அவர்களை வரவேற்று, உபசரித்து பெருந்தொகையான பணத்தையும் நன்கொடையாக வழங்கினார்.

சில நாட்களின் பின் மறுகட்சியும் சென்று தேர்தல் நிதி, நன்கொடை கேட்டது.

அவர்களுக்கும் முதலாளி முன்போலவே நன்கொடை வழங்கினார்.

இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அவரது மகன் கேட்டான்.

“அப்பா! இப்போது வந்தவர்கள் பதவிக்கு வந்தால் நமக்கு ஆபத்தல்லவா?”

“ஆமாம், மகனே!”

“அப்படியானால் எதற்காக அவர்களுக்கு உதவினர்கள்?”

“அவர்கள் பதவிக்கு வந்தால், நமதுதவியைக் காட்டிச், சலுகை பெறலாம் அல்லவா?”

“அதுசரி... முதல் கட்சி யின் ரூப்க்கு உதவாமல் விடலாமே?”

“தேர்தல் முடிவு நிச்சயமானதல்லவே?”

‘இரு கட்சிக்கும் வழங்கியதால் பெருஞ் செலவல்லவா?’

‘இல்லை மகனே இல்லை..... நான் கொடுக்க இருந்த பணத்தை இரண்டாகப் பிரித்துத்தான் இரு கட்சிகளுக்கும் வழங்கினேன். எந்தக் கட்சி வெல்லுமோ என்ற அச்சமோ கவலையோ கூட எமக்கில்லை. எது வென்றாலும் நமக்கு ஆபத்தில்லை. ஒரு கட்சிக்கு வழங்கினால்தான் ஆபத்து..... நாம் எப்போதும் நீரிலும் நிலத்திலும் வாழப் பழகவேன் முடிவு புரிகிறதா.....?’

‘புரிந்தது’.

பொன்னடு டெரிசி பூதீங் பி டெரிசி

உலகெங்கும் சுற்றிப் பறந்து, கண்ததுத் திரும்பி வந்து கிளைகளில் அக் காக்கைகள் அமர்ந்து கொண்டன.

“அற்புதமான உலக யாத்திரை. எத்தனை நாடு. எத்தனை மனிதர். எத்தனை காட்சிகள்... ஆஹா...” — ஒரு காக்கை வியந்துகொண்டது.

“ஆனாலும், எவ்வாறு நாடுகளையும் விட என் தூய்நாடுதான் மிக உயர்ந்தது” — என்றது மற்றுக் காக்கை.

“எப்படி?”

“எங்கள் நாட்டில் தானே நானுக்கு நாள் அகதிகள் முகாங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏனென்றஞ்சம் கொண்ட ஆட்சியல்லவா?” — என்றது மறு காக்கை.

“உண்மைதான்!” — என்றபடி கா... கா... கா... என் உலகெலாம் பறையடிக்க சிறகடித்தவாறு வாளில் பறக்கத் தொடங்கியது. ●

பரிஞ்சம்



தொழிற்சாலையின் புகைபோக்கி வழியாக வெளியேறுவது, தொழிலாளர்களின் உயிர் மூச்சா?

முக்கிழந்த தொழிலரவிகளின் உடல்கள் வற்றுவாயின் வயிறு ஒட்டியுலர —

முதலாளி பஞ்சத் திண்டுகளில் தன் கணத்த உடலைச் சாய்க்கமுடியாமல், திணறிக்கொண்டிருக்க —

தொழிலாளர்கள் புரட்சிக்காரர்கள் ஆயினர்!

அமைப்பு மாறியது.

வாழ்வு விடிந்தது என்ற எண்ணத்தில் தொழிற்சாலை ஏகினர் புரட்சியின் புதல்வர்கள். அங்கே —

முதலாளித்துவம், பதவியதிகாரமாய்,

அதிகாரிகளின் வடிவில்,

காளான்களாய் பூத்திருக்கக் கண்டனர்.

31

പാട്ടം പെരുമെ

தலைக்கூடம் ஒன்று நின்டகாலமாக இயங்கி வந்தது.

கலைப் பொருட்களும், திறப் வேலைய்யாடு அரங்க நிர்மானிய்புகளும் — கூடமும், பொருட்களும் அபூர்வக் கலைகளின் உரைகல்லாக மிரிச்ந்தன. ஆனால்,

மக்கள் அதனைப் பொருப்படுத்தவேயில்லை.

ବ୍ୟାକୁଳାଳ

இடியொன்று தெறித்து, கட்டிடத்தின்மேல் விழ,
கட்டிடம் உருக்குவிண்டு,

சிற்பங்கள் மூலியாகி, சிதிலமாகி.....

மக்கள் திரள்திரளாக..... கூட்டம்கூட்டமாக கலைக்கூடம் நோக்கி வரலாயினர்.

கலைக்கூடத்தின் பழம்பெருமையையும், சிற்பங்களின் தீற்புப்பையும், இயற்கையின் அரக்கத்தனத்தையும் வாய்களையாமல் பேசிக்கொண்டு --

“இழப்பின் மகிழம்”யே இரசிக்கவாயினர்.

முரண்பாடுகள்

அவர் ஒரு பொருளியல் பேராசிரியர். விடுமுறைக் காலங்களில் சிராமத்திற்கு வந்து விடுவார். வீட்டின் முன்னால், கோடையிலும் குளிர் காற்றிறைக்கும் வேப்ப மரத்தின் கீழ், சாய்வு நாற்காலியில் படுத்து, உண்ட களைப்பிற்கு ஆயாசமாகப் புகைத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையிலும் —

உச்சி வெயில் மண்டையைப் பிளக்க, வியர்வையில் மேனி பளபளக்க —

அந்தக் கரடுபொய்ந்த கற்புமியில்னினைவில்ததை அணுவனுவாகத் தேடிச் சேமித்துக்கொண்டிருப்பான். அவன் உழைப்பில் வாழைத் தோட்டம் ஓன்று உருவாகிக் கொண்டிருந்தது.

உழைப்பு — உற்பத்தி — கேள்வி — விடை.

“ஒரு பொருளின் விடை அதனை உற்பத்தி செய்ய எடுத்த தொழிலின் மதிப்பினாலும், மக்களின் தேவை நிலையினாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது” பொருளியல் தத்துவத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்றை அவர் மனம் ஏனோ நினைக்கின்றது.

மறுநாள் —

அவன், அவர்முன் ஒரு வாழைக்குலையுடன் நிற்கிறான்.

“இ... கடையொ என்ன விடை சொல்லுவேயும்?...”

“ஐயாவுக்குத் தெரியாதா... பட்டணத்தால் வாறுவியள்... உங்களுக்குத்தான்... சந்தை நிலபரம் எங்களாவிட நல்லாத் தெரியும்... ஐயா... கொடுக்கறதைக் கொடுங்க...”

“இஞ்ச... இந்தக் கணதயோன்டும் வேண்டாம்... நீ உன்ற விலையைச் சொல்... சரி... முன்டு ரூபா தரட்டே?”

“என்ன! அடாத்து விடை கேக்கிறியள்... கொஞ்சம் சிரமத்தை பாராம் சந்தைக்குக் கொண்டு போனு கத்தாமை முள்ளுப்போல பத்து ரூபாவுக்கு விக்கலாம்”

“அப்ப போறது தானே?...” ராசம் முகம் சிவக்க வைக்கிறது.

“இல்ல ஐயா... அந்தப் போய்வாற நேரத்தில கொஞ்சம் கல்பிரட்டி, கழனியாக்கலாம் என்டு தான் யோசிக்கிறன்”

“சரி... சரி... ஐஞ்ச ரூபா தாறன்... விருப்பமென்டா வைச்சிட்டுப்போ!...”

— அவன் போகிறுன். அவர் மணவி வருகிறுன்.

“மெத்த மலிவா வேண்டிப் போட்டியள்... கண்டியில் ஒரு பழமே இருபத்தெந்து சதமெல்லே...”

அவருடன் சேர்ந்து, தத்துவமும் சிரிக்கிறது. ◉

33

பார்வை



கமுகு ஒன்று மேலாகப் பறந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதன் பார்வைத் தெறிப்பில் —

எங்கும் வர்ணக் காட்சிகள்.

பச்சை வயல்கள் — செங்களித் தோட்டங்கள்.

நெற்போர்கள் — கரும்புக் குவியல்கள்.

கழுவித் தோட்டக் கோஸங்கள்.

கமுகு, தாழுத்தாழுப் பறந்து பார்த்தது. ஏமாற்றம் உட்ட கூடப் பிழுக்கிறது.

“பிச்சைக்காரத் தேசம்... சே... ஒரு அழுகிய பின்ம் கூட இல்லாமல் ஒரு நாடா...”

கமுகு மீண்டும் உயரப் பறக்கலாயிற்று. ◉

கேள்வி ரீதாவாய் ரீதாவாயாய் ரீதாவாய்

“அம்மா! அம்மா!... ஏனம்மா என்னேட அப்பாவும் நீயும் பாடசாலைக்கு வந்தார்கள்?”

அம்மா பதறிக்கொண்டே கேட்டாள்:

“ஏன்?... நாங்க வந்தது உனக்குப் பிடிக்கேல்லியா?”

மகள் சலித்துக்கொண்டே சொன்னாள்.

“நீங்க ரெண்டுபேரூம் என் கே ஞூட பாடசாலைக்கு வந்த தாலதான் எங்களை அகதிகளென்றினம்... பாடசாலைகளையும் அகதிகள் முகாம் எண்டில்ளத்”

அம்மா பெருமூச்ச விட்டாள்.

“உவரமைதான் மகளோ?”

விடைகள் மொலைமொலைமொலை

இடம் பெயர்ந்த மாணவன் பரிசைக்கு விடை எழுதி வரன்.

கே: அனநாயகம் என்றால் என்ன?

வி: பெரும்பால்கையினர் சிறு பான் கை யின கை கூடுதலாக கொள்ளியடிய்ப்பது, கொன்று குவிய்பது, சட்டெரிய பது — என்பவற்றைச் சட்டத்தால் அங்கீகரிய்பது.



கே: கோசலிசை என்பது என்ன?

வி: நாட்டி வின் ரூம் சிறுபான்மையினரை இல்லா தொழிய்பது.

கே: குடியரசு என்று எவ்வமைப்பைக் கொள்வார்?

வி: வாக்களித்துத் தன்னை ஆட்சிப்பீடுமேற்றிய மக்களை அகதிகளாக்கும் தன்மையைக் கொண்ட அமைப்பைக் கூறலாம்.

வினாத்தான் திருத்தும் ஆசிரியர் விடைகள் சரியா, தவறு என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாமல் உறைந்து போனார். ●

36

மதில் ஒடுக்கைகளைக் கொடுத்து வாழும் நாட்டுத் தொழில்

“பாத்தியா... இதுக்குத்தான் பாடசாலைக்குப் பக்கத்தில் வீடு பார்க்கவேணும் என்டு சொல்லுறந்து... எவ்வளவு நஸ்தாப் போக்கு!”

“நீங்கள் என்னதான் சொல்லுறநியள்? எனக்கு ஒன்டு மாப் புரியேல்ல!”

“எடி மட்டக்கி... பாடசாலைக்குப் பக்கத்தில் எண்டதால் தான் மதிலால் குதிச்ச விழுந்து அகதிமுகாமுக்கு வந்திடப்படும்... இல்லாட்டி எவ்வளவு கரைச்சல்... வாறு வழிபி வேயே...” அவள் இடைமறித்தான்.

“ஓம்!... ஓம்!... மேல சொல்லி பயப்படுத்தாதீங்க... ஆனால் ஒன்றைக் கவனிக்கியனே?”

“என்னத்தையப்பா சொல்லிறுய்?...”

“இந்த மதிலுக்கு அங்கால இருந்தா நாட்டின் கலை உரிமை யும் ஸ்ள சுதந்திரப் பிரசை. இங்கால வந்திட்டா நாடற்ற பிரசை... அகதி என்னப்பா...”

மொனம் கண்டது இடியேன இறங்கியது... ●

பெருமை

வேளிநாடு ஒன்றில் பலநாடு மாணவர்கள் சந்தித்துக் கொண்டனர். ஒவ்வொரு மாணவனும் தத்தமது நாட்டினைப் பற்றிப் பெருமையுடன் கூறிக் கொண்டனர்.

“எங்கள் நாடுதான் முதன்முதலில் ‘உலகத் தொழிலானாலே ஒன்றுபடுக்கள்!’ என்று குரல் கொடுத்து நவீன உலகை விழித்தெழக் செய்தது” என்றால் சூசிய மாணவன்.

‘தனிமனித வளர்ச்சிக்கு தடையாக எதுவுமே இருக்கக் கூடாது என்ற தத்துவத்தால் உயர்வடைந்த நாடு நமது நாடு’ -- என்று கூறினால் அமெரிக்கச் சிறுவன்.

“அஹிம்சையே நமது நாட்டின் சொத்துடமை!” என்றால் பாரதச் செல்வன்.

‘நாட்டின் எவ்வித உயர்ச்சிக்கும் அந்தநிய நாட்டிடம் கையேந்தலாகாது என்று மனித சக்தியின் பலத்தை உலக நியச் செய்த நாடு எங்கள் நாடு!’ என்றால் சினப் புதல் வன்.

“இவ்வச அரிசி மூலமும், இனக் கலவரங்களாலும் நாட்டு மக்களை பிச்சைக் காரர்களாகவும், அகதிகளாகவுமாக்கி, அந்தநிய நாடுகளிடம் கையேந்தி நிற்கும் பிச்சைக்கார நாடு என்று கூறுவதா எனக்குப் பெருமை?” என எண்ணிய அவன் தலைகுனிந்தான். ●

பார்வைகள்

ஆங்கில மொழியில் மட்டும் கல்வி கற்பிக்கும் பாடசாலை. அங்கு மாணவர்களிடம் பின்வரும் வினை கேட்கப்பட்டது.

கீறிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

இலங்கை வடிவமாகும்.

‘இலங்கை தாமரப்பு வடிவமாகும்’ — பறங்கி மாணவன் பதில்.

‘இலங்கை தீச்சடர் வடிவமாகும்’ — சிங்கள மாணவன் பதில்.

“இலங்கை கண்ணர்த்துளி வடிவமாகும்” — தமிழ் மாணவனின் பதில்.

ஆசிரியர் இலங்கையின் வடிவம் பற்றி முதன்முதலாகச் சிந்திக்கத் தொடக்கினார். ◉

நற்றிக்கண்

நெற்றிக்கண் *+*+*+*+*+*+*+*

சமாதானப் புருக்கள் வென்ன பஞ்சக் கூட்டமே ன
நடந்தன.

அழகு - மென்மை - அமைச்சி.

‘கும்...கும்...கும்’ உலகிற்கு அவை எதையோ போதிக்குக்கொண்டிருந்தன.

அது யோகம். குளம் சிந்திக்க கூட்டையடைந்தன.

வேடன் வந்துளன்.

கேழ நெருப்பு வளர்க்கான்.

வெப்பம் புகையில் புருக்கள் தவித்தன, சில சுருணா ன
நெருப்பில் விழுந்தன.

ஒரு புற பொறுமையை இழந்தது; விண்ணில் எழுந்தது·

‘விர்ரென்று மீறிறங்கியது·

நெருப்புத் துண்டொன்றை தூக்கிச் சென்று வேளின்
குடிசையில் போட்டது.

அவன் குடிசை.

வெந்தழவில் வேகியது. ◉

46

வேலி 

நீண்ட நாட்களாக நட்பு உவமை சொல்லிக் கொண்டிருந்த அயலவர்கள் அவர்கள்.

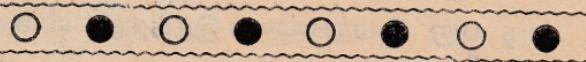
ஒரு நாள் வேலி அடைக்கும் போது, ஒரு கதியால் தள்ளிப் போனதில், விவகாரம் சமாதானமாக ஆரம்பித்து, கிண்டல், ஆவேசம், கத்திவெட்டு என்று வளர்ந்ததில், தன்மானம் பிரச்சனை பூதாகாரமாகியது.

நீதிமன்றங்கள் பலவற்றின் பல படிகளை ஏறி இறங்கினர். நீண்ட நாட்களின் பின், சமாதானமாகப் போகும்படி நீதிவழங்க, இருவரும் சமாதானமாகி வீட்டிற்குத் திரும்பினர்.

ஆனால்,—

இருவரது வீட்டுவோசலில் வரதி, பிரதிவரதிக்கு ஆஜராகி வழக்கு நடத்திய வழக்கறிஞர்களின் பெயர்கள் மின்னிக் கொண்டிருந்தன. ◉

அரசு



வீட்டின் தெற்குச் சுவரும் — எல்லைச் சுவரும் ஒன்றாக இருந்தன. வீட்டின் சுவருடன் இணைத்து காம்பவுண்ட் சுவர் நீண்டிருந்தது.

ஆரம்பத்தில் பிரச்சனை எதுவுமே யிருக்கவில்லை.

ஒரு பெரு ம மையின் பின் சுவர்கள் நன்றாக ஊறி நைந்து, வெயிலில் காயத் தொடங்கியபோது —

வீட்டுச் சுவரும் காம்பவுண்ட் சுவரும் இணையுமிடத்தில் ஒரு அரசங்கள்ரு தளிர் இலை நீட்டி தலைகாட்டியது.

அதனை ஒருவரும் பொருப்படுத்தவில்லை.

இல காலம் வெளியூர் மாற்றம் கிடைத்துப் போய்விட்டுத் திரும்பியபோது —

அரசமரம் வளர்ந்து வீட்டின் சுவர்கள் வேறோடி வெடித் திருந்தன. கண்டு இடுக்குகளில் பூச்சி புழுக்கள்... விஷ ஐந்துக்கள் ஊர்ந்துகொண்டிருந்தன.

எல்லாம் — இந்த அரசால்தான்.

கோடரியுடன் விற்குவெட்டி வந்தான்.

வீட்டைப் பாதுகாக்க மரத்தைத் தறிக்க முதல் வெட்டைப் போட்டான்.

அந்த சப்தத்தில் அரச அதிகாரிகள் ஓடி வந்தார்கள்.

‘அரசு — அரச மரம். தறிக்கக் கூடாது. சட்டவிரோதம். அரசால் விடு சிதைந்தால் வீட்டைவிட்டு எழும்பவேண்டுமே யன்றி அரசுக்கு எதிராக ஆயுதம் தூக்கக்கூடாது. அரசின் எல்லைக்கு அய்பால் ஓடி பாதுகாப்புத் தேடு’

வீட்டை நொருக்கிப் பிளந்து மரம் வளர்ந்தது. ●

விசாரணைக் குழு....)ஓ()ஓ()ஓ()ஓ()ஓ(

ஐந்து நடசத்திர ஹோட்டல்.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்திலிருந்து நாட்டின் நிலைய, சமாதானத்தை, ஆட்சியினரின் நிர்வாகத்தை பரிசீலிக்க ஒரு குழு வந்து தங்கியிருக்கிறது.

அக்குழு போகுமிடம் - சந்திக்கும் நபர்கள் - எல்லாமே திட்பமிடப்பட்டு முன்னெச்சரிக்கையாக நிகழ்கிறது.

எங்கும் தர்மோபதேசம், தார்மீகம்.

சிறுபான்மையினர் பாதிக்கப்படவேயில்லை. மோசமான பொய்ப் பிரசாரம்.

குழு முடிவுக்கு வந்துவிட்டது.

குழு நடசத்திர ஹோட்டல் வாசலுக்கு வருகிறது. தெரு வூக்கு அப்பால் நடைபாதையில் ஒருவன் பழைய புத்தகக் கடை விரித்திருக்கிறார்கள்.

பழைய - புராதனப் பண்டங்களைச் சேகரிக்கும் அந்தக் குழு அங்கு விரைகிறது.

பழைய புத்தகங்களை மேய்கிறது.

“‘ஒரு வரலாற்றுப் புத்தகம் — துயியில் அரசினுலேயே சமீபத்தில் அச்சிடப்பட்டது. ஏராளமான புகைப்படங்களுடன்’”

அதனை எடுத்து விலை சேட்கிறார் ஒருவர். அவர் என்னப்படி புதுப்புத்தகம் புத்தகத்தில் இடப்பட்ட விலை முப்பது ரூபா.

அவன் முன்னாறு சொல்கிறான்.

“எனப்பா... இது பழைய புத்தகம் கூட இல்லை. புதியது. அரசு வெளியிட்டது. அப்படியிருக்க ஏன் இந்த விலை?”

“உண்மைதான். ஆனால் இப்பேரது எங்கே தமிழர். தமிழர் புத்தகங்கள் இருக்கு... எல்லாவற்றையும் தான் எரித்து அழித்துவிட்டோமே. இது புதுப்புத்தகம். ஆனாலும் தமிழருக்கு எரியாமலிருக்கிற அருங்குசெல்வம். அது தான் இந்த விலை.”

“குழு முதன்முதலாக தன் பணிபற்றிச் சிந்தித்தது. ◉

43

விளையாட்டுப் பொம்மை

செல்வந்தக் குடும்பம். இளந்தம்பதிகள்.

நீண்டகாலமாக குழந்தைச் செல்வம் இல்லாமலிருந்து, ஆண்குழந்தையொன்றிற்கு பெற்றோயிருந்தனர்.

குழந்தையை மகிழ்விக்க ஏராளமான பொருட்செலவில் பல விளையாட்டுச் சாமாள்களை வாங்கிக் கொடுத்தனர்.

குழந்தையை மகிழ்வுபட அவர்கள் பொம்மையை வைத்து விளையாடுவார்கள். குழந்தையைத் தொடவிடமாட்டார்கள். குழந்தை பொம்மைகளை உடைத்துவிடுமாம். மற்ற நேரங்களில் ஹூ-கேவில் அலங்காரமாக பூட்டப்பட்டிருக்கும். குழந்தை ஒரு நாள் கேட்டது.

“அப்பர் அம்மாவுக்கு விளையாட ஒண்டு நான் வேணும்; இல்லாட்டி பொம்மை வேணும்”. ◉

தூது? சோஷலிசம் கேட்டான்

கண்ணு! துரியோதனனிடம் சென்று நமக்குரிய பாதி ராஜ்யம் கேள்ள!”

“ஆஹா! பொதுவுட்டமை” — என்று ம கீழ் ந் தூ ஸ் கண்ணன்.

“அது தர மறுத்தால், ஐந்து நாடு கேள்ள!”

“சோஷலிசம்!” — என்றுஞ் முகமலர்க்கியுடன் கண்ணன்.

“அதுவுமில்லையெனில் ஆள ஐந்து நகர் கேள்ள!”

“முதலாளித்துவ சோஷலிசம்!” — என்றுஞ் மலர்க்கி நிங்க.

“கௌரவர் அதனையும் மறுத்தால் ஐந்து ஊர்கள்....”

“ஐநாநாயக சோஷலிசமா.....?” — அவன் ஃாய் முனு முறுத்தன.

“துரியோதனன் அதனையும் இழப்பாகக் கருதினால் ஐந்து வீடாவது தரும்படி கேள்ள!”

“ஐநாநாயகமா.....?” கண்ணனின் எண்ணாங்கள் எங்கோ நீந்தின.

“கண்ணு! இவை ஒன்றிற்கும் கொரவர்கள் உடன்படார் அளாயின் போர் வேண்டு! அடுபோர் வேண்டு! — என்றுஞ்.

வாய்மையின் புத்திரன்.

“புரட்சி! அடிப்படை மாற்றும்... அடித்தளமே மாற்றப்படும் மாற்றும்..... போர்... போர்... போர்...” எனக் கிரி த் தூ ஸ் சக்கராயுதன்.

திறிது யோசனையின்பின் கண்ணணைக் கேட்டான் தர்மன்.

“எல்லாம் சரிதான் கண்ணு! நான் ஒவ்வொன்றுக் தூதுப் பொருளைக் கோஸ்வி வருகையில் - நீ ஏ தே தே ஏ சோஸ்வி வந்தாயே - என்ன அன்வ? எனக்குப் புரியவில்லையே?”

“உனக்கு மட்டுமல்ல... வேறு எவருக்கும் புரியாது... இவை யாவும் வரப்போகும் யுகங்களின் சமூக மாற்றங்கள்... அதற்கு நீ அடியெடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறீய!” - என்றான் பரமாத்மா.”

45

விமர்சனம்

இரு அறிஞர்கள் கழனிப் பக்கமாக காலாற நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

வயலில் விதைப்பு நடந்துகொண்டிருந்தது.

சூரியன் மெல்லமெல்ல உச்சியை நேருக்கி நகர்ந்துகொண்டிருந்தான்.

“ஆஹா!... விதையில்லாட்டி விளைவு ஏது?” என்றார் ஒருவர்.

“விளைவில்லாமல் விதையேது... விதைப்பேது?” என்றார் மற்றொருவர்.

விவாதம் ஓய்வின்றித் தொடர்ந்தது.

சூரியன் உச்சிக்கு வந்ததுகூடத் தெரியாமல், வெயிலில் வாதிட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

விவசாயி தனது கஞ்சிப் பாணியுடன் மரநிழலில் வந்து அமர்ந்தான். உலகம் எவ்வளவோ பொருளோடு தெரிந்தது.

“பைத்தியக்காரர்களோ!... வெற்றுக் கொற்களை விதைத்து விதைத்து எதனை அறுவடை செய்யப் போகிறீர்கள்? உச்சிப் பொழுது வந்து விட்டதே! எதை உண்ணப் போகிறீர்கள்?... வாருங்கள்! என்னுடன் கூடி ஒரு வாய் கஞ்சி குடியுங்கள்!...” என்றான்.

முடிவற்ற வாதத்தின் அர்த்தம் அப்போதுதான் முற்றுப் பெற்றதாகத் தெரிந்தது — அவர்களுக்கு.

தேர்தல் விற்பனை ★★☆★★★☆★★

பெருங் கூட்டம் அமைச்சரைக் ‘கேரோ’ செய்தது.

“உங்கள் கோரிக்கை என்ன?” அமைச்சரின் வினாவில் அற்பனின் பவிச ஆதிக்கம் செலுத்தியது.

“எங்கள் கோரிக்கையை அல்ல... உங்கள் தேர்தல் பிரகடனத்தை அமுல்படுத்துங்கள் போதுமானால் என்ன செய்வார்?”

“எந்தப் பிரகடனம்!?” — அரசியல்வாருடியின் தேர்தல் வாக்குறுதிகளைச் சுத்தியப் பிரகடனமாகக் கருதினால் அதற்கு அவர்தான் என்ன செய்வார்?

“மறந்து விட்டதா? சந்திர மண்டலத்திலிருந்துகூட அரிசி கொண்டு வருவோம் என்றிருக்களே. எங்கே அரிசி?”

“அட முடச் சனங்களே, சந்திர மண்டலத்தில் நெல் பயிராகிறதா, என்ன?... அப்படிப் பயிரானாலும் கொண்டுவர அரசாங்கத்தில் ஏது பணம்? சென்றகால ஆட்சியினர் திறை சேரியை முற்றுக்க காலிசெல்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்களே!”

“இது தெரியாமல் எங்களுக்கு ஏன் பொய் வாக்குறுதி கள் அளித்திர்கள்?”

“இதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால் ஏன் இந்த வியாபாரத்துக்கு வருகிறோம். பெரிய பொருளாதார நிபுணர்களாகவல்லவா வாழ்க்கை நடத்தியிருப்போம்... பொய்கள்தானே இங்கு விற்பனைப்பண்டங்கள்!”

மக்கள் கூட்டம் மந்தையாகக் கலைந்து சென்றது. ●

கூண்டுச்கிளி

<⊗> <⊗> <⊗> <⊗>

தங்கக் கூண்டு.

கிளி அதனுள்ளே சிறகடித்துக்கொண்டிருந்தது.

பாலும் யழும் நிறைந்திருந்தன.

தோப்புகளோ வெளியேயிருந்தன.

கிளி மனிதர் மொழி பேசியது. அவர்கள் மொழிதான் எத்தனையோ?

பலமொழி பேசியது.

எல்லோரும் மகிழ்த்தார்கள்.

கூண்டுக்கு வெளியிலிருந்து உணவுகளை நீட்டினார்கள்.

கிளிக்கு வயிறு நிறைந்திருந்தது.

தெருநாய் ஒன்று அவ்விடத்திற்கு ஒடி வந்தது.

“லொன்!... லொன்!... லொன்!...”

“அப்பப்பா!... என்ன கொரேமான ஒசை?”

அடித்து விரட்டினார்கள்.

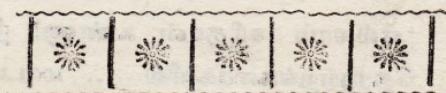
எல்லோரும் கலைந்து போனபின், நாய் அந்த இடத்திற்கு வந்தது.

கிளிக்குப் பெருமை தலையைக் கணக்க வைத்தது.

“உனது குரஸ் எவ்வளவு கொரேம். மொழி எவ்வளவு அபசரம் கேட்டாயா, என் குரலை? கிளி கொஞ்சகிறது என்று தான் அழகுக்கு... இனிமைக்கு... உவமை சொல்வார்கள். ஆனால் உன்னையோ அடித்து விரட்டுவார்கள்...” — என்றது.

“நீ கிறையிலிருந்து அந்நிய மொழியைப் பேசகிறேய்... உன் தாய்மொழியை மறந்துவிட்டாயா?... கூண்டிற்குள் சிற கடிக்கிறேய். உனக்கு சுதந்திரம்... விடுதேலை... தாய்மொழி என்பது பற்றி எதுவுமே புரியாது...”

போதகர்கள்



புயற்புரவி பூட்டியதென விரைந்து வந்து, போர் இரத்த தின் கடிவாளத்தைச் ‘சடார்’ எனச் சொடுக்கி இழுத்து — குருகேஷத்திர மையத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தினால் கிருஷ்ணன்.

பாஞ்சசுறுமை காலை இளங்கதிரில் பளபளத்தது.

அர்க்கான்ன் பார்வை கெள்ரவ சேனையைக் கெள்ளியது. மனங் அதிர்ந்தது.

உறவுகள் பக்கயாகிப் போர்க்கோலம் பூண்டிருந்தன.

அவன் அழிக்கப்போவது —

உறவுகளின் உயிரையா?

பக்கயின் உருவங்களையா?

காண்டபம் கைநழுவி விழுந்தது.

மாயச் சிரிப்புடன் ‘அர்க்கானு!’ என்றான் சாரதி.

‘கண்ணு! என் கண்ணுனவர்களின் உடல்களைப் புண்ணுக்கவர, நான் காண்டபம் எடுத்தேன்’.

அர்க்கானு! காண்டபம் கடமையைச் செய்யவே அஞ்சம் பட்டது. உறவுகள் மரைய, கடமையைச் செய். பலனை எதிர் பார்க்காதே.

— பகவான் கீதோபதேசத்தை குருகேஷத்திர மன்னில் விரித்தான்.

— அதில் மனம் தோய், தேறிய அரச்சனன் கேள்டான்
‘எல்லாம் சரிதான் கண்ணு! நி என்னுடன் நிலவில்...
தேஞ்சுறங்கரைகளில்..... மாடமாளிகைகளில்..... சோலை
களில் எல்லாம் இருந்திருக்கின்றால்..... அப்போதே ஒ
லாம் செய்யாத உபதேசத்தை, இந்த குருகூத்திரக்
களத்தில் விரித்ததென்ன?’

‘கர்மவீரனே அது என் அவதார ரகசியம்.

மலிதர்களுக்குப் பிரச்சினைகள் தோன்றும்போது,.....
அப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வழியோ, வகையோ தெரியாத
போது, அப்பிரச்சினைகளையோ தர்மம், தியாகம் என நியா
யப்படுத்தி போதிப்பதே இந்த ரகஸ்யமாகும்...’

‘எனக்குப் புரியவில்லையே?’

‘உனக்குப் புரியாதுதான்..... இதனை நன்கு புரிந்து
கொள்ளக்கூடியவர்கள் கலியுகத்தில்தான் தோன்றுவார்கள்.’

‘யாரந்தத் திறமைஶாலிகள்.....?’

‘நீ இன்று பாசத்தீயில் அகப்பட்டுத் தவிக்கையில் நான்
விசிய ஆஹுதல் காற்று அதனை அடக்கிவிட்டது, கலிகாலத்தில்
ஆட்சியாளரின் அநியாயத்தால் மக்கள் பசி பட்டினி, வறுமை,
நோய் எனத் துடிக்கையில், வெறும் வார்த்தைகளாலேயே
அவர்கள் துன்பத்தினைத் துடைத்துக்கொள்பவர்கள் தோன்று
வார்கள். அவர்கள் என்னையிடப் பெரியவர்கள். அவர்கள்
இருப்பதால் என் அவதாரம் கலிகானத்தில் இருக்கமாட்டாது.
தேவையுமற்றது.’

‘யாரவர்கள்?’

‘அரசியல்வாதிகள்’ — எனப் பாஞ்சசன்யம் ஒலித்தது’ ●

‘ம....பிறகு.....’

கண்ணன் கதை சொல்லத்தொடங்கினான்.

சுபத்திரை கதை கேட்டவாறே உறங்கிப்போனான்.

‘ம!... பிறகு...ம...பிறகு...’

அந்த ஆர்வக் குரலுக்கு அடிப்படைந்துபோன கண்ணன்,
கதை சொல்லும் கவாரஸ்யத்தில் எதையும் கவனிக்கவில்லை.

பாரதப் போர் — முன்னேட்டமாக, இரவு முழுதும் விரிந்து,
கொண்டிருந்தது:

‘ம...பிறகு...’

சுபத்திரையின் வயிற்றிலிருந்து அந்த வீரக்கரு ‘ம’
கொட்டிக்கொண்டிருந்தது.

கதை முடிந்தது. கண்ணன் திரும்பிப் பார்த்தான்.
சுபத்திரை ஆழ்ந்த உறக்கத்திலையும்நிருந்தாள். அப்படி
யானால்... என்னிடம் கதை கேட்டது யார்?

மாயக் கள்ளனே மயக்கம் காட்டினான்.

‘கண்ணு! மனிவண்ணு!... என்னை உனக்காக தயர்செய்
கிறோம். எனது தந்தைக்கு போர்க்காலத்தில் உன்னால் உப
சேதுமதான் செய்யமுடியும் என்பதால், என்னைக் கருவிலேயே
பாசுமறுத்து ‘கப்பம்யைக் செய்.’ → என விரிய வித்தாக
மாற்றுகிறோம் என்பதைனைக்கூட நான் புரியாதவரு என்ன?
— கரு உன்னிருந்து கேட்டது.

அன்றிரவு மாயவன் நீண்ட நேரமாக தனது புல்லாங்
குழலை “வரசித்துக்கொண்டிருந்தான்”

திட்டங்கள்

கரையோர மீனவப் பகுதி.

புற்காற்றும், பேரலையும் கரையோரத்தில் மணற்றடையை ஏற்படுத்தியது.

வள்ளங்களும், கட்டுமேரங்களும் கரையேறுமல் ஆழப் பகுதியில் தள்ளாடின.

தொழில் தொடர்ந்து நடக்க, மணல் தடை நிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் கணக்குப் போட்டார்கள். பெருந் தொகை தேவைப்பட்டது.

அரசாங்க அதிபருக்கு மனுப்போட்டார்கள்.

இல் வாரம் கழித்து பெறியியல் துறையினர் வந்து பார்வையிட்டனர். அவர்கள் அதற்கென ஒரு பைலை தயாரித்தனர். அது —

திட்டமிடல் பகுதி, சமூக சேவைப் பகுதி, மீன்பிடிக் கூட்டுத்தாபனப் பகுதி, கணக்காய்வாளர் பகுதி என சிவப்பு நாடாவில் பயணம் செய்து முடிக்க, ஆறு மாதமாயிற்று.

அதிபர் கைக்கு வரும்போது ஐந்து இலட்சம் செலவைக் காட்டிற்று. அவரால் ‘அத்துணை செலவழிக்க அதிகாரமில்லை மீனவர்களை அழைத்து ‘இனு ஒரு பெருந்திட்டம், கடற்றுறை அமைச்சினால் மட்டுமே முடியும். அதற்கு மனுச் செய்யுங்கள்’’ என்றார்.

“இதைச் சொல்ல உங்களுக்கு ஆறு மாதமா தேவைப் பட்டது? தயவு செய்து எங்க ஞாடன் வந்து பாருங்கள் இடத்தை’’ என்றனர். அதிபரும் சென்றார்.

அங்கு மனற்றடை சுத்தமாக நிக்கப்பட்டு மீண்டும் தொழில் நடந்துகொண்டிருந்தது.

“உங்களை நம்பியிருந்தால் எங்கள் குடும்பம் இந்த ஆறு மாதத்தில் பசியால் அழிந்திருக்கும். எங்களுக்கு இருபதாயிரம் மட்டுமே செலவு. இயலுமானால் அதைத் தர ஏற்பாடு செய்யுங்கள்!” என்றனர்.

அரசு அதிகாரி - அதிபர் தினக்குதூர்.

51

உண்மை குறியீடுகளைப் பற்றி விரிவாக அறிந்துகொள்ளல்

பாரப்பு ஆட்சி, பிரிவினை, உணர்வைத் தோற்றுவிக்கது.

— “அவர்களுக்கு நாடேது? எல்லாம் எம்மவருக்கே சொந்தம். ஓரடி நிலம் கூடக் கொடுக்க முடியாது” — என்று கொக்கரித்துவர் அந்த மாண்பு மிகு.

— “நாட்டில் இனக் கலவரம் தோன்றிவிட்டது. அவர்களை நம்மவர்கள் கண்டகண்ட இடங்களில் வெட்டிக் கிடைலீ, கொள்ளீ, திவைப்பு செய்கிறார்கள். அவர்கள் துப்பிச்செல்ல முடியாதவாறு எல்லாம் பாதைகளும் தகர்ந்து போயின்...”

— “நன்று. நன்று. போரென்றால் பேர். சமாதானமென்றால் சமாதானம்...” — என்று மகிழ்ந்தார்.

— “ஆனால் உலக நாடுகள் இந்த இனப்படுகொலையைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்டால்?... அவை போராட்டத்தைகளையும் பிற உதவிகளையும் வழங்க மறுத்துவிட்டால்...”

— “ஆமாம்... ஆமாம். உண்ணை... உண்ணை! அவர்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் அழிக்கவேண்டும். மின்சியலர் சூதிப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து, கப்பல் மூலம் அவர்கள் பகு திக்கு அனுப்பிவிடு...!” — என்று கூறிச் சரய்மளையில் சாய்ந்தார்.

இரத்த அட்டை ▶▶▶▶▶▶▶▶▶▶▶▶

தொழிலாளியின் காலிலேறிய அட்டை, வலியோ சம் தமோ அந்று வேகம் வைக்காக இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தது.

முகத்தில் எரிச்சல், கோபம் தொன்ற மௌனமரங்ப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் இரத்தம் கொதித்தது.

அவன் தோல்வி கண்டதாக என்னிய அட்டை வெற்றிக் களிப்புடன் மேலும் உறிஞ்ச உறிஞ்ச...

“பார்ட!”

இரத்தத்துளிகள் திதற அட்டை உருவழித்தது. ●

பயன் □□□□□□□□□□

விடை கான முடியாததாக விவாதம் வளர்ந்துகொண்டிருந்தது.

“எழுத்தால் என்ன பயன்? அதனால் யாராவது திருந்தியிருக்கிறார்களா? திருந்தி இருந்தால் உலகில் கொலீ, கொள்ளி, அக்கிரமங்கள், பசி; பட்டினி, வறுமை, ஏகாதி பத்தியங்கள் என்றே இல்லாதயிந்திருக்கும் அல்லவா?”

அந்த விவரத்தை நீண்ட நேரமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவர் எழுந்து கூறினார் :

“எழுத்தால் யார் திருந்துகிறார்களோ, இல்லையோ? எழுதுபவன் திருந்துகிறான். புத்தன், ‘யேசு,’ காந்தியால்

மக்கள் திருந்தினர்களோ இல்லையோ, அவர்கள் திருந்தி னர்கள். மகாண்களானார்கள். சொந்த முதுகின் தூசிகளைத் தட்டுவது தான் எழுத்தின் பயன்.”

விவாதகாரர் தம் சிந்தனை வழிகளைப் பற்றிச் சுய விமர்சனம் செய்யவேண்டுமேயென அயர்த்தனர்.

54

கலையும் வயிறும் ○○○○○○○○

காலைவேளை. விருந்ததையில் மடி யில் குழந்தையுடன் அமர்ந்திருந்தார்.

முன்னால் எலுமிக்கை பூத்துச் சிலிர்த்திருந்தது.

சிட்டுக் குருவிகளும், பிளாக்கோட்டைக் குருவி கணும், கரிச்சான் குருவிகளுமாக ஒரே கிழுகிழுப்பு. கிளைக்குக் கிளை தாவுவதும், மண்ணில் குதிப்பதும், சொண்டினால் கிளறுவதும்... மீண்டும் மரத்திற்குத் தாவுவதும்... தேவேவதும்...

— அவர் பரவசத்திலாழ்ந்திருந்தார்.

“இயற்கை... அழகு... கலை...”

குழந்தை யாரெனக் கேட்டது —

“அப்பா... குருவி அரிசி போட்டா சாப்பிடுமா...?”

— குழந்தை ஏனே கேட்டது.

அப்பாவின் பரவசம் கலைந்து, நிதர்சனம் உதயமாக முகத்தில் கவலை ரேகைகள் படரலாயின.

தரிசனம்



வயோதியம் அவர் உடலில் தளர்ச்சியைத் தந்திருந்தது. பார்வை சிடையாது. செவிகள் அடைத்துப் போயின். நாக்குகள் தடம் புரண்டு மிகச் சிரமத்துடன் உருவழிந்த சொற்களைச் சிந்தும். எதிர்நின்று பேசபவரின் உடுக்கில் தனது சுட்டு விரலை வைத்து, அவற்றின் அசைனினாலே பேச்சின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வாள்.

ஆனாலும் பிடிவாதமாக, ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் தேவாலய பூஜைப் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களுக்கு வந்து போவாள்.

எல்லோருமே வியந்து போவார்கள்.

ஒருநாள் உபதேசியாரே அவர் முன் வந்து நின்று கேட்டார்:

“தாயே! உனக்கு கண்ணால் எதனையும் பார்க்க முடியாது. காதால் கேட்க முடியாது. ஆண்டவளின் திருநாமதி ஈதகை கூட ஒழுங்காக உச்சரிக்க முடியாது. ஏன்? இங்கே என்னதான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதனைக் கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அப்படியிருக்க நீதுவருது இங்கே வருவதன் அர்த்தம் என்ன?...”

“கடவுளின் சந்திதியில் நிற்கிறேன் என்ற நிலைப்பும், அவன் புகழ் பாடப்படுகின்ற எண்ணமும், அந்த எண்ணத் தில் பிறக்கும் உதுகெளின் அசைவும் — எனக்கு விழிகளாக, சொற்களாக, குரல்களாகின்றன” — எனப் பதில் சொன்னான்.

உபதேசியார் புதிய பக்கமார்க்கத்தைப் புரிந்துகொண்ட நிலையில் பிரமித்துப் போய் நின்றார்.

சௌர்க்கூபில்



சிவன் உணர்ச்சி மயமானவன், அனற்பிழம்பு.

அவனே —

தன்முன் தவக் கனலாகக் கொழுந்துவிட்டெரியும் அந்த அசுரரைக் கண்டு மனம் கசிந்து போனான்.

“அன்பனே! நீ வேண்டும் வரம் யாது?”

“கவரமி! நான் யார் தலையில் கை வைத்தாலும் அவன் பஸ்மைகி விடவேண்டும்.”

“தந்தோம் வரம்!”

“கவரமி... உன் வரத்தை உன் தலையில்லே கை வைத் துப் பரிட்டிக்க...?”

சிவன் ஓடத் தொடங்கினான்.

மக்கள் சிறுத் தொடங்கினர்

ஏகமனம் —————(((((•))))————)

முப்பத்தாறு மனித்தியாலங்கள் தொப்பச்சியாக நடந்த விவாதத்தின் பின்பாதி, அங்கத்துவர்கள் செயற்குமுக் கூட்டத்தினின்றும் வெளிநடப்புக் செய்துவின் —

அடுத்த நாள் காலை, வாளைவி அறிவித்தது:

“நேற்றைய விவரத் முடிவில் தீர்மானம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.”

தீர்ப்புகள்

நின்ட நாட்களின் பின் நரியின் ஆசை நிறைவேறியது. அதன் வரயில் சேவற்குஞ்சு ஒன்று படபடத்தது. சேவல் ஓடி வந்தது.

“அநியாயம்! அநியாயம்... கொலை செய்வது அக்கிரமம். என் குஞ்சு உனக்கு என்ன கெடுதல் செய்தது?”

“எனக்கொரு கெடுதலும் செய்யவில்லை. ஆனால் என் வயிற்றுப்பசிக்கு அதுதானே ஆகாரம். இறைவன் படைப்பில் இதுதானே நியதி.”

சேவல் மௌனமாகியது.

நரித் தோலுக்காக வேடன் விரித்த வலையில் அது மாட்டிட்டது.

“என்னைக் கொல்லாதே!” — நரி கெஞ்சியது.

“எனக்கு உடையும் நீ... உணவும் நீ... எல்லாம் உன்னைக் கொன்றால் தான் எனக்குக் கிடைக்கும்...”

“உலகில் அஹிம்சையே கிடையாது. கொலைகார உலகம் இது” — என்று நரி அலறியது.

புலமைப்பரிசில் □

முன்றும் அகில நாடுகளில் ஒன்று அது.

இயற்கைவளம் அங்கு நிறைந்திருந்த பொழுதும், அங்குள்ள குறைபாடு போதிய கல்வியின்மையே. இதனால் அங்கு உழைப்பு, உற்பத்தி, சேமிப்பு, தொழில் வரப்பு, மூலதனம் என்பன ஏறவே ஏற்படாதுபோக நித்திய வறுமையே நிலவியது.

இதனைப் போக்க அந்த நாட்டு அரசாங்கம், வாயைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டி, தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெருமளவு தொகையைக் கல்வி வளர்ச்சிக்கென ஒதுக்கியது.

நாட்டில் மக்கள் நன்கு கல்விகற்கத் தொடங்கினார்.^{cl} ஓரளவு முன்னேற்றமும் தென்படலாயிற்று அது —

முதலாம் அகில நாட்டின் கண்ணை உறுத்தியது.

‘அந்த நாடு இப்படியே வளர்ச்சிபெறுமானால், அந்தநாட்டிலிருந்து நாம் மிகமிகக் குறைந்த விலைக்குப் பெறும் மூலப் பொருட்களை இழந்து விடுவோமே! ’ — இதற்கு என்ன வழி? யோசித்தது.

அவசரம் அவசரமாக உள்ளே நுழைந்தது.

‘மேலதிகம் பட்டப்படிப்பிற்கும்... உயர் கல்விக்கும்... அறிவியல் ஆய்விற்கும் நாம் புலமைப்பரிசில்கள் வழங்கு, கிடேறும்! ’ — என அறிவித்தது.

வறிய நாட்டிற்குப் பெருமகிழ்ச்சி, வளர்ச்சி பெற்ற நாட்டிலே பெறும் அறிவு தாய் நாட்டை வளர்க்கப் பெறும் உதவி, புரியும் என எண்ணியது.

தன் நாட்டில் மேதைகளாக வரும் அறிகுறி கொண்டோ ரெத் தெரிந்து முதலாம் அகில நாட்டிற்கு அனுப்பியது.

ஆனால் —

அங்கு சென்ற திறம் மேதைகளின் ஆய்வுகளைச்சொத்தும், முதலாம் அகில நாடுகளின் பொருளாதார, வைத்திய, தொழி னுப்ப — மருத்துவ — அறிவியல் சார்ந்தனவாகவேயிருந்தன.

வறிய நாடோ மேலும் மேலும் அடிப்படைக் கல்விக்கு தனது செலவுத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டிருந்தது. ◎

பாசம்

~~~~~  
~~~~~

பிள்ளைகளை நன்றாகத்தான் வளர்த்துப், படிப்பித்து ஆளாக்கி விட்டார்.

என்ன பயன்?

வயோதிப காலத்தில் ஆதரவளிக்காமல் துரத்தி விட்டனர்.

அவர் ஆண்டிகள் மடத்தில் ஒண்டினார்.

இருநாள் அவர் பிச்சைக்குப் போய் வரும் ஸஹியில் அவர் மகன் அவரைத் திருவோடும் கையுமாகக் கண்டு, கண்கலங்கி நின்றான்.

“என்ன கேள்வப்பா இது? உடைந்துபோன திருவோடும் கையுமாக...” — தந்தைக்குப் பெருமகிழ்ச்சி.

சதை ஆடுகிறதா?

“கொஞ்சம் பொறுங்களப்பா... இதோ வருகிறேன்” என்று எங்கோ விரைந்தான்.

அவர் இரத்த, பாச உறவுக் கணவில் கணியாகி...

“இந்தாருங்கள் அப்பா!

— அவர் கனவு கலைந்து பற்றத்தபோது, மகன் கையில் அளவில் பெரிய புத்தம்புதிய திருவோடு காட்டியளித்தது. ●

அமைதி

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

பரந்த, விரிந்த கண்டம் போன்ற, அமைதியான நாடு. சபிட்செம் நிறைந்திருந்தது. மக்கள் தொகையே ஏராளம். “அங்கு மட்டும் கடையை விரிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிட்டினால்...”

— வல்லரசு நாட்டிற்கு நாக்கில் நீர் சொட்டிற்று.

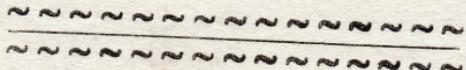
“உங்கள் நாட்டின் சுபிடச் வாழ்வுக்கான சமூக உளவியலை ஆராய வரும் எங்கள் ஆராய்ச்சிக் குழுவுக்கு அனுமதி வழங்கும் படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்” — என்று கடிதம் அனுப்பியது.

சில நாட்களின் பின் அந்தக்குழு வந்து போனபின் — நாட்டில் கலகங்கள் ஆங்காங்கே தோன்றலாயின.

வல்லரசுகளின் ஆயுதங்கள் வெகு வேகமாக கள்ளச் சந்தையில் விற்பனையாகத் தொடங்கின. ●

62

அடையாளம்



“கனகசபை அவர்களின் வீடு எது ?”

“கனகசபையா? அப்படி யாரும் இந்தத் தெரு வில் இல்லையே?”

“பெரிய கல்வீடு... மேல்மாடியெல்லாமிருக்கு...”

“இங்கிளேங்க இப்ப எல்லாம் கல்வீதோன். ஆனால்...”

“அவர் ஞேட்டரி சங்கக் கவர்னரும் கூட...”

“ஞேட்டரியா?... கவர்னரா?... அப்படியெண்டா?...”

“அவர் போன மாதம் கூட கோயிலொண்டுக்கு மன்றபம் கட்டிவிட்டவர்...”

“இப்ப கோயில்களில் திருத்த வேலைகள் நடைபெறுதுதான்... அதுகளை ஆர் ஆர் செய்யினாம் என்னு ஆருக்குத் தெரியும்...”

“ஏவுளில் நாலைஞ்சு கடையளிருக்கு... மொத்த வியாபாரம்... அரிசி... மா...”

“ஓ!... எட! உவன் கல்லரிசிக்காரன் வீடே? இது தான் தம்பி... போ... நீ ஏதேதோ கேட்க பயந்து போனன்...” ●

சுதந்திரம் ○ ○ ○ ○ ○

அவர்கள் ஹர்சர்றிகள். சுதந்திரக் காற்றைச் சுத்தமாகச் சுவாசிப்பவர்கள். திறந்த வெளியில் அவர்கள் கூடாரம். வானத்தில் வஷ்ணுபுருக்கள் வட்டமிட்டன.

“ஆஹா! இறக்கைகள் எங்களுக்குமிருந்தால்... சுதந்திரத்தை எவ்வளவு ஆனந்தமாக அனுபவிக்கலாம்...”
மத்தியான வேளி,

“உணவுக்கு என்ன செய்வது?.....”

“துப்பாக்கியை எடு. அந்தப் புருக்களோ...” ●

வெள்ளௌலி



புதியதொரு மருந்து, ஏராளமான பொருட் செலவில் கள்ளுபிடிக்கப்பட்டது.

அற்புதமான மருந்து, நோய் மாறும். ஆனால் —

பக்க விளைவுகள் காலம் செல்லச் செல்ல பயங்கர நோயாக மாறிவிடும் அபாயமுண்டு.

அரசாங்கம் தடைசெய்தது.

கம்பனி — வர்த்தக ஏற்றுமதி இலாகா அமைச்சைச் சந்தித்தது.

வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

முதல் கப்பல் மூன்றாம் உலகநாடு நோக்கிச் சென்றது. ●

ஆகாச இரக்கம் ○□○□○□○□○□○

காரிலிருந்து இறங்கி, காலைத் துமோற வைக்கும் நடை
பொதை வரசிகளில் இடறி, அசத்தங்களைக் கண்டு காறித்துப்பி,
அருவருத்து ஒதுங்கி, ஆங்கிலத்தில் வசமரி பொழிந்து,
எஸ்கலேட்டரில் ஏறி ஆகாசக் கண்டியின் உச்சியை அடைந்து

ஸ்தோட்ச விஸ்கியுடன், ஒம்லட்டுடன் அமர்கையில்... கட்ட
காற்று முகத்திலிடித்து, போதை ஏற்றுகையில் —

பிளாப்பர வாசிகளின் பசி அவன் கண்ணிரை வர
வழைத்தது, ●

முரண்

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் குழுவொன்று புதையுண்ட
நகரொன்றைக் கண்டுபிடித்தது.

“அதன் அமைப்பு... தொல்பொருட்கள் மூலம் அது ஒரு
புனித நகராக இருக்க வேண்டும்... புராதன காலத்திலேயே
அது மானிட நாகரிகம் மிக்கதாக இருந்திருக்க வேண்டும்”
என்ற செய்தியை தினசரிகளுக்கு மிகுந்த பெருமையுடன்
வழங்கியிருந்தது.

அடுத்தநாள் செய்தித் தாளில் —

அந்தப் பெருமை மிகுந்த தலைப்புச் செய்தியினருக்கேயே,
கட்டமிட்ட இன்னெரு செய்தியும் பிரசரமாகியிருந்தது

“நேற்றைய இராணுவத் தாக்குதலில் சின்னாஞ்சிறு விவ
சாயக் கிராமம் ஒன்று முற்றுக சிதையுண்டது.” ●

ஜாதி

நண்பனை வலுக்கட்டாயமாக அந்த “ரெஸ்ரோண்ட்” கேகு இழுத்துப் போய் ஒரு மேசையில் இடம் பிடித்து ‘பேர் ரூ’க்கும் ‘ஓடர்’ கொடுத்து விட்டு நிமிர்ந்தபோதுதான், முன் னால் மேசையிலிருந்தவனைக் கண்டான்.

“மக்கான்... வெரி சொரி... எழும்பு... வெறேரு நல்ல ரெஸ்ரோண்டிற்குப் போவும்” — என்றபோது ‘பேரர்’ டிரே யில் போத்தல்களும், கிளாஸ்களும் மோத, ‘உருளைக்கிழங்கு டெவில் பிறைற்’ எண்ணையில் மின்ன வைத்துப் போக, எல்லாம் நிலை குலைந்துவிட்டது..

“என்னடா விசயம்... இங்க என்ன...?”

“இல்ல மக்கான்... முன்னால் மேசையில் இருந்து குடிக் கிறவன் எங்கட ஊர் குடிமகனின்ற மகன்... அவன் எனக்கு முன்னால் சரிசமமாக இருந்து குடிக்கிறது தான்... நாளைக்கு ஊரில் போய் என்னால் தலைகாட்ட முடியுமே!”

“நீ கொழும்புக்கு வந்தும்... இவ்வளவு பேரோட பழகியும் உன்ற பரம்பரைப் புத்தி போகேல்ல. எனக்கு உன்னை நண்பன் என்று சொல்ல வேட்கமாக இருக்கு...”

— நுண்பனின் கண டிப்புட னும், “காராயம்” உள்ளே போன போதையுடனும் அவன் மேளானமாகி விட்டான். நின்டானேரமாகிவிட்டது.

எழுந்து எதிர் மேசைக்குப் போனான்.

அவன் கணகள் கலங்கின. நா தழுதமுத்தது.

“ஹாய் பிறதர்... நான் மிஸ்டர் கணகசபை... கிளாட்டு மீட் யூ... பேரர்... ரூ டிரிங்ஸ் கொண்டு வா... தோழர்! நான் உம்மட ஊர் தான்... என்னைத் தெரிகிறதா?....” ●

கொடி



ஆறுடி உயர்ப் பட்டம் அழகழகான வண்ணத் தாள் களில் வண்ணங்கள். மின்சார வர்ண பல்புகள்.

கொடி ஏற்றப்பட, ஆது வட்டமடித்து மண்டையை உடைத்துக்கொண்டது. வால் எவ்வளவோ நீண்டும் பயன் இல்லை.

முச்சை பிழை.

முச்சைக் கயிறு அடிக்கடி அறுந்து, திருத்தித்திருத்தி முன்னும் முடிச்சாமாக...

கொடி ஏறியது.

உழைப்பு

உழைப்பாளிகள் தேசத்திலிருந்து நாட்டிற்குச் சில தோழர்கள் விஜயம் செய்தனர்.

அரசாங்கம் நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க ஒழுங்கு செய்திருந்து. “எழு மாடி கொண்ட இது பராக்கிரமபாகுவின் ஆயிரம் அறை கொண்ட மரளிகை... இது சத்மஸ் பிரசதாய... சிகிரியா குன்று ஓவியம்... இசறுமுனியா சிறப்பகள்... இது தாழுசேனன் கட்டிய குளம்... மகாசேனன் கட்டிய கால்வாய்... பரங்கிரமபாகு கட்டிய நீர்த் தெக்கம்” என்று தாட்டிக் கொண்டு போனான் வழிகாட்டி.

வந்தவர்கள் கேட்டார்கள்.

“எல்லாம் சரிதான்... இப்ப நீங்கள் கட்டிய குளம்... கால்வாய் ஏதாவது இருந்தால் காட்டுக்கள். இல்லாவிட்டால் வாகனத்தைத் தங்குமிடம் திருப்புங்கள்”

— வாகனம் திரும்பியது.

சர்வாதிகாரிகள்

சர்வாதிகார ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

சுவாதிகாரி ஏராளமான பண்ததை தங்கம், வெறும் ஆபம்பரஸ் பொருட்களாக... கலீப்பொருட்களாக மாற்றி அந்நிய நாட்டுக்கு ஏற்கெனவே அனுப்பித் துப்பிவிட்டிருந்தான்.

நாட்டை மீட்ட மக்கள் அந்திய நாட்டுடன் போராடி, அந்தச் செலவங்களை மீட்டுவந்து ஒரு ‘அரும் பொருட்காலசிக்கூடம்’ அமைத்தனர்.

கூட்டும் கூட்டுமாக மக்கள் வந்து பார்த்துச் சென்றனர்.

ஒரு நாள் பாடசாலைச் சிறுவர்கள் அந்த இடத்திற்கு வந்தனர். எல்லாவற்றையும் பார்த்தனர். ஆனால் அவர்களுக்கு வியப்புக்குப் பதிலாக ஆச்சரியமே ஏற்பட்டது.

“முன்னைய ஆட்சியிலும் இந்தச் செல்வங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படவில்லை. இந்நாள் ஆட்சியிலும் அப்படியோ...”

— “யாரது மக்களூட்சியைப் பற்றி முன்முனும்பது!” என்று கடுமையான குரல் ஒன்று எழுந்தது. ●

அன்பளிப்பு

அவன் கடமையில் சத்தியவந்தன், நேர்மையாளன், கறைபாது கரங்கள் கொண்டவன். அவனை எவரும் விலை கொடுத்து வாங்கிவிட முடியாது.

அதனால் அவன் பதவியேல் பதவியாக உயர்ந்து வந்தான். செல்வச் செழிப்பிலும் மிகுந்து வந்தான்.

இது எப்படி?

ஒருவருக்கும் இந்த மருமம் புரிபடவில்லை.

ஆனால் அவன் தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டான். “முடர்களோ! எங்கள் விட்டில் மாதம் தவறுமல் மனைவி, பின்னை குட்டிகள், மரமன், மாமி, மைத்துனன், சித்தப்பா, பெரி யப்பா என்று பிறந்தநாள் கொண்டாடுவது என்ன அவர்கள் மீதுள்ள பாசத்தாலா... நீங்கள் கொண்டுவரும் அன்பளிப்பு கனுக்காகவா...?”

72

பெண் ஜி □ ஜெ ஐ □ ஜெ ஐ □ ஜெ ஐ □ ஜெ

அவர்கள் புதிதாக மனம் செய்து கொண்டவர்கள்.

ஒரு நாளின் மகிழ்ச்சிப் பொழுதில் அவன் கேட்டாள்.

“நீங்கள் யாரையாவது முன்பு காதலித்ததுண்டா?...”

“இல்லை... இல்லவேயில்லை” — அவன் அவசரமாக மறுத்தான். அவனுக்கோ கொள்ளை மகிழ்ச்சி.

“சரி போகட்டும்... உங்களை எந்தப் பெண்ணுவது விரும்பியதுண்டா?...”

அவன் தயங்கினான். அவன் விழிகளில் சந்தேகச் சாயல் படிவதைக் கண்டான். பிரச்சனையைத் தவிர்க்க விரும்பினான்.

“ஒரு பெண்ணும் அப்படி என்னை விரும்பியதில்லை.”

அவன் விம்மினான்.

“போயும் போயும் பிற பெண்களால் பர்த்து பெருமுச்ச விடப்படாத ஒரு ஆண்மகனுன் உங்களைப்பேரங் மனமுடித் தேனே... எனக்கென்ன பெருமை...”

அந்நிய உதவி தோட்டு கூட்டு கூட்டு

நாடு நிலமையை அவதானித்து, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி வழங்க, அந்த சர்வதேச தூயமாம் தன் அங்கத்துவர்களை அனுப்பியிருந்தது.

வந்தவர்களுக்கு ‘இன்டர் கொண்டினன்டல் ஹோட்டிலில்’ விருந்துபசராம் நடத்தியது அரசாங்கம்.

வந்தவர்கள் திரும்பிச் சென்றதும், கணக்காய்வுப் பகுதி விலிருந்து ஜந்தொகைக் கணக்குச் சபையால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. அதில் —

விருந்துச் செலவு வழங்கப்பட இருந்த நிதியில் பாதிக்கு மேலிருந்தது. ④

பெருமை

வெளிநாட்டவர்களுக்கான ஒரு சுற்றுப்பயணம்.

‘கடைகள்... தெர்மிற்சாலைகள்... நீர்பாசனத் திட்டங்கள்... கோயில்கள்... பயிர் நிலங்கள்... எல்லாமே அளவில் பெரியன்’ என பெருமையடித்துக் கொண்டான் வழிகாட்டி.

தூரத்தே தெரிந்த மக்கள் ‘கீழு’வைக் காட்டினான் ஒரு பிரயாணி.

‘ஆமரம் எங்கள் நாட்டில் எல்லாவற்றிற்கும் நீண்ட பெரிய மக்கள் வரிதைதான்’.

என்று அவசரமாகக் கூறினான் வழிகாட்டி. ④

குதேசிகள் ०÷०÷०÷०÷०÷०÷०÷०÷०÷०

புதிய தேர்தல் நடந்து, புதிய ஆட்சி வந்தது.

மக்களை மகிழ்விக்க ஏராளமான அந்நியப் பொருட்கள் இறக்குமதியாகின. நாட்டின் பொருளாதாவும் சிர்குலைந்தாலும் மக்களுக்கோ கொள்ளை மகிழ்ச்சி.

— அப்பொருட்களை வாங்கக் கூகில் காச இல்லாவிட பாலும் அவர்கள், நாட்டில் இவையெல்லாம் கிடைக்கிறதே, போதாதா?

அந்நியச் செலாவணியைச் சீர்செய்ய அவசரம் அவசரமாக உண்ணுட்டு உற்பத்திப் பொருட்களை மிகமிகக் குறைந்த விலையில் அந்நிய நாட்கேளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தது அரசாங்கம்.

மக்களுக்கு உண்ணுட்டுப் பொருட்கள்கூட வாங்க முடிய வில்லை. அதனால் என்ன?

‘மக்களாட்சி மலர்ந்துவிட்டது. ஒரு சாமானுக்கும் பஞ்ச மில்லை. ஆனால் வாங்கத்தான் எங்களிடம் காலிஸ்லை எல்லாம் எங்கட விதி. கடவுள் எப்போதுதான் கன் திறப்பாரோ?’ என மக்கள் ஆலய வாசல்களில் துவம் கிடைக்கலாயினர். ◉

மனைவி

அவன் மனைவியை அழகாக்கிப் பார்க்க ஆசை கொண்டவன். வகை வகையாகத் துணிமளிகள் வாங்கி வருவான். அவன் தன்னை அழகாகச் சிங்காரித்துக் கொண்டு தன் முன் தரிசனம் தருவான் என எண்ணினால்.....

அவன் பழம் புடவையிலேயே வந்து நிற்பான்.

கேட்டால், “பாவம் தங்கச்சி... கலியாண்மாக வேண்டிய பெண்... நாளைக்கு கலியாணப் பேச்சு வந்தால் அப்ப துணி எடுக்க எங்க ஓடிறது... அதுதான் அவளிட்ட கொடுத்திட்டன்” என்பாளீ.

அவளிற்கு ஆத்திரம் பற்றி வரும்.

அவளை அவனுல் திருத்தவே முடியவில்லை.

இரு நாள் அழகான சேலையென்று வாங்கி வந்தான் மனைவி ஒடி வந்தாள். அவன் அதனை அவளிடம் கொடுக்காமல் அவள் தங்கையிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சொன்னான்.

“உமக்கு இந்தச் சேலை நன்றாயிருக்கும்...”

மனைவி முகம் கோணவாயிற்று.

அடுத்த நாள் அவள் சொன்னாள். “புதிய விடு பாருங்கள் தனியாப்போக.”

77

இன்றவியூ

கிராமத்து மாணவன் நகரத்திற்கு பல்கலைக்கழகப் படிப் பிற்காக நேர்முகப் பரிட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தான். கேள்விகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆளும் கட்சியின் புகழ்பாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

“இந்த ஆட்சியில் தான் கிராமத்து மாணவர்கள் உயர் கல்விக்காக பல்கலைக்கழகங்களை நாடி நகருக்கு வரமுடிகிறது. இல்லையா?”

“ஆமாம்.” — மாணவன் பதில் சொல்லினிட்டு தொடர்ந்தான்... “உண்மையான ஆட்சியில் பல்கலைக்கழகங்கள் கிராமங்களிலேயே தோன்றும்.”

எச்சில் ரசனை ● ● ● ● ● ● ●

விழாக் கொண்டாடும் வீட்டிற்கு வெளியே ஏகக் கூட்டம்,
பிச்சைக்காரர் கும்பஸ்... தெரு நாய்கள்...

எச்சில் இலைக்காகக் காத்திருக்க...

பல இலைகள் வந்து விழுந்தன.

எல்லாமே காலி இலைகள்... சூப்பி எறியப்பட்ட சில
எலும்புத் துண்டங்கள்...

எலும்பைக் கொள்விய நாய் ஒன்று சொல்லிற்று:

“அட இந்த மனிதனுக்கு கொஞ்சம்கூட சாப்பாட்டுரசனை
கிடையாதா... அருமையான எலும்புகளை இப்படி எறிந்திருக்கிறேன்” — என ரத்தம் தன் வாயிலிருந்தே வடிவதை
உணராத நிலையில் கூற, அதைக் கேட்ட மனிதன் சொன்னான்.

“அந்த மட்டலாவது அவன் இரசனை இருந்ததால் தான்
உனக்கு எலும்பாவது கிடைத்தது. இல்லாவிட்டால் நீயும்
எங்களைப்போல் பசியால் துடிக்க வேண்டியதுதான்.” ●

‘காலனி’த்துவம் டயநயநய

“குருவே!” என்று ஓடி வந்தனர் முனிபுத்திரர்கள்.

“என்ன?” — என்றார் வசிஷ்ட மாழுனி.

“பரதன் இராமனின் பாதுகையைத் தாங்கி வந்து,
மாபெரும் பழியைத் துடைத்து மக்களின் அன்பைப் பெற்று
யன்னாகி விட்டானே”

வசிஷ்டர் நிஷ்டையிலாழ்ந்தார். நீண்ட பொழுதின் பின்
விழித்தார். சொன்னார்.

“ஆமாம். ரிவிகுமாரர்களே! கலிகாலத்தில் தோன்றப் போகும் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு மரதன் அடியெடுத்துக் கொடுத்து விட்டான்.”

சின்ய கோடிகள் புரியாமல் ஒருவரையொருவர் பார்த்தனர்.

‘குய’ இச்சைகள்

தேசிய கட்சிகள் இரண்டு பல்மாகம் போட்டியிட்டன.
சுயேச்சை அங்கத்தவர்கள் பலர் திடீரெனத் தேர்தல்
களத்தில் குதித்தனர்.

மக்களுக்கோ பெருவியப்பு.

“உங்களுக்குத் தோல்வி என்று தெரிந்தும் ஏன் தேர்தலில் ஈடுபட்டார்கள்?”

“உங்களுக்காக.. எங்களுக்காக...”

“**શુદ્ધિ**”

“நாங்கள் போட்டியிலுதால் அவர்கள் ஏராளமாகத் தேர்தலுக்காகச் செலவு செய்வார்கள். நீங்கள் பயணதை விரிகள். கடைசியில் எங்கள் வேட்டு மனுக்களை வாபஸ் செய்வதற்காகப் பேரும் பேசவார்கள். கள்ளப் பணம் வெளியில் வரும். நாட்டிற்கும் நல்லது. நாங்களும் பணக்காரராவோம்”

